

Suomi irti sotilasliitoista

Sodankäynnistä on nopeasti tullut suurille pääomapiireille väline hallita maailman taloudellisia resursseja. Tämä on USA:n Persianlahdella ja Afganistanissa käymän sodan ainoa tarkoitus. Se on myös EU:n kriisinhallintajoukkojen tarkoitus ja samasta syystä eduskunta "siunasi" meillä uuden kriisinhallintalain. Poliittisten keinojen puuttuessa maailmaa on alettu jälleen jakaa aseihin. Maailmassa vietettiin 18.3.06 sodanvastaista toimintapäivää. Helsingin viesti oli, että on pysyttävä kaukana imperialistisista valloitus sodista.

Sivu 6

Koko maa säilytettävä asuttuna

EU:n vastainen liike varoitti alusta saakka siitä, että silloin kun tuotanto ja palvelut asetetaan kilpailullisesti samalle lähtöviivalle, maamme ei pärjää tässä kilpailussa. Varoitettiin Suomen autoitumisesta ja kuntien palvelukyvyn heikkenemisestä työpaikkojen siirtyessä muualle. Oikeaan osuttiin liiankin hyvin. Palveluja heikennetään ja kokonaisia paikkakuntia "pyyhitään pois kartalta". Kuvassa Kemijärven kapinälähetystä eduskuntatalolla 22.2.06 vaatimassa junayhteyksien säilyttämistä.

Sivut 2, 4 ja 7

Valtiopetos voidaan vielä estää

EU:n palveludirektiivin luonteen selviäminen ranskalaisille ratkaisi EU:n perustuslaista käydyn kansanäänestyksen Ranskassa EU:n vastustajien voitoksi. Käytännössä EU:n perustuslakiluonnos on kuopattu. Kuitenkin suuria EU-maita miellyttääkseen Suomen hallitus yrittää EU-puheenjohtajakautensa alussa "piiskata kuolleen hevosen henkiin". Suuren valiokunnan kokouksessa 7.4.06 perustuslakiluonnos hyväksyttiin.

Sivut 2 ja 9

Sivu 2:

- * Kuntaudistus - mitä takana
- * Palveludirektiivi estettävä

Sivu 3:

- * Missä meillä on työnantajan vastuu?
- * Murhaava hanke!

Sivu 4:

- * Tehtaan kuolema ja irtisanomiset

Sivu 5:

- * UPM:n katastrofi

Sivu 6:

- * Sotilaallinen liittoutuminen vie Suomenkin hyökkäyssotiin

Sivu 7:

- * Peittelyllä EU:n jäseneksi

Sivu 8:

- * Vapputervehdykset

Sivu 9:

- * Eduskunta on hyväksymässä EU:n jo kertaalleen kuultua perustuslakia
- * Naiset vaativat edelleenkin Ranskan vallankumouksen tavoitteiden toteuttamista

Sivu 10:

- * Ranskan hallituksen hyökkäys nuorisoa vastaan torjuttu
- * Juche-aatteen opintoryhmä vieraili KDKT:n suurlähetystössä

Sivu 11:

- * Ukrainan vaaleissa epäselvyyksiä
- * Palmen visiitit kuolivat hänen mukanaan

Sivu 12:

- * Venezuelan kommunistit ja bolivaarinen vallankumous

Sivu 13:

- * Mitä on tehtävä?

Kansanääni

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki huhtikuu 2006

Viimeisten kahdenkymmenen vuoden aikana politiikan lähtökohtana ovat olleet yksin suurpääoman edut, joiden turvaamiseksi on tehty ja tehdään merkittäviä kansantalouden rakennemuutoksia.

Euroopan Unionin ennakkoehtona oli vapaakauppa. Pääomien, tavaroiden ja palveluiden vienti ja tuonti oli vapautettava kaikesta sääntelystä sekä vienti- ja tuontitullit poistettava. Näiden ehtojen toteuttaminen merkitsi, kuten pääministeri Harri Holkeri totesi, talouden rakennemuutosta.

Tämän ensimmäisen rakennemuutoksen seurauksena syntyi kansantaloutta ravistellut syvä pankkikriisi, jota seurasi tuotannon omavaikeuden lasku viidestäkymmenestä kahteenkymmeneen prosenttiin. Samaan aikaan pääomien maastavienti on kasvanut yli kahdeksansataa prosenttia. Ulkomailta olevien suomalaisten pääomien määrä on jo suurempi kuin massa olevien tuotantopääomien arvo!

Ensimmäisen rakennemuutoksen seurauksena työn tarjonta väheni ja työttömyys lisääntyi räjähdysmäisesti. Ammatista ja koulutuksesta riippumatta pitkälle yli puolet työvoimasta on päätökittä tekeviä ja kokonaan työttömiä. Heidän palkkapsusteistaan puuttuu työttömyyteen haaskattujen 800 miljoonan tunnin palkka.

Jo jonkin aikaa ja tänä päivänä suurella kiillä kalla valmistellaan toista kunta- ja palvelurakennemuutosta, johon valtionvarainministeri Eero Heinäluoma on liittynyt myös kunnalliseron uudistuksen. Siinä asetetaan vastakkain kunnalliset palvelut ja suurpääoma hyödyttävät investoinnit. Tavoitteena on lisätä investointimahdollisuuksia kunnissa. Siksi on säästettävä todella tuntuvasti mm. päivähoidon, koulutuksen, kirjastojen, vanhusten hoidon ja ennen muuta terveyden- ja sairaanhoidon menoissa.

Julkista terveyden- ja sairaanhoidoa kaikki poliitikot sanovat tehottomaksi ja kalliiksi, mutta yksityistä tehokkaaksi ja edulliseksi. Sen perustella ne halutaan yhtiöittää ja yksityistää. Virallisetkin tilastot kertovat aivan muusta. Vuonna 2004 yksityisen sektorin kustannukset olivat 43,60 euroa tehtyä työtä kohden. Julkisen sektorin, jonka kustannuksiin sisältyy yksityisistä puuttuva opetus ja tutkimus sekä aiheettomasti ja väärin perustein perityt vuokrat, kustannukset olivat 36,09 euroa työtunnilla. Näin yksityinen sektori oli 7,51 euroa, 20,8 prosenttia, julkista kalliimpaa.

Valtionvarainministeri Heinäluoman mukaan kunnalliserouudistus voitaisiin toteuttaa korottamalla kunnalliseroprosentti kahteenkymmeneenviiteen siten, että korotus hyvitettäisiin valtionverosta. Näin kunnat saisivat lisää rahaa. Mutta, kun verovuonna 2004 valtion veroa ei maksanut 56,1 prosenttia tulonsaajista, niin heidän verotuksena kiristyi keskimäärin neljänneksellä, mutta siten, että kasvu on sitä suurempi mitä pienempi on verotettava tulo.

Yhtenä rikkana roksassa on tekeillä oleva palveludirektiivi, jota ollaan toteuttamassa saman ajan kunta- ja palvelurakennemuutoksen kanssa. Pääministeri Matti Vanhanen on sanonut, että palveludirektiivin läpivieminen on Suomen tulevan EU-puheenjohtajuuskauden tärkeimpiä tavoitteita. Palveludirektiivi mahdollistaisi ulkomaisen halpatyövoiman siirtelemisen tuotannon luo sellaisilla aloilla, joita ei voi siirtää pois Suomesta. Näitä aloja ovat mm. rakennusala, hoitoala, liikenne, kaivostuotanto jne. Esim. Suomessa tapahtuvaa rekallikennettä ei voida siirtää Kiinaan, sen sijaan kuskeiksi voidaan palkata tänne työläisiä halmamaista. Aivan varmasti ulkoista halpatyövoimaa yritettäisiin käyttää myös kuntasektorilla. Tällä tavoin työnantajakapitalistit pyrkivät kaappaamaan työläisten luoman työn tuloksen lyhentämättömänä omistukseensa.

Kunta-, palvelurakenne- ja verouudistukset sekä palveludirektiivi, sellaisina kuin ne julkisuudessa tunnetaan, merkitsevät palkkatyöläisten, lasten, eläkeläisten ja yleensä kaikkien vähävaraisten elintason oleellista heikentämistä. Kuntien rahanpuute on korjattava, mutta sen maksajina on oltava ne, joilla on jatkuvasti kasvavia tuloja ja rahaa ylen määrin.

Kuntien, julkisten palvelujen ja verojen rakennemuutos on päättäväisesti torjuttava.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€.

- ☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- ☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etnimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukukset 040-5643205 tai 050-5884159

Palveludirektiivi estettävä

Pääministeri Matti Vanhanen on sanonut mm. järjestöjen helmikuussa Smolnan tapauksessaan, että palveludirektiivin läpivieminen on Suomen EU-puheenjohtajuuskauden tärkeimpiä tavoitteita. Palveludirektiivi kun tuo hänen mukaansa uusia työpaikkoja. Vanhasen kanta osoittaa jälleen kerran, ettei eliitillä ole ns. tavallisen kansan elämäntilanteesta ja todellisuudesta ole mitään käsitystä. Mutta eihän eliitti siitä välittäkään.

Mitä sitten palveludirektiivi tuo mukanaan, siitä keskusteltiin Sosialifoorumissa Helsingin Arbisella 1. huhtikuuta. Alustajina aiheesta olivat EU-kansanedustaja **Esko Seppänen** ja ay-lakimies **Arjo Suonerä**.

Mitä palveludirektiivi merkitsee?

Aluksi Seppänen selvitti mitä palveludirektiivi merkitsee. Se on vastakkainen ilmiö pääomien viennille. Kun teollisuus siirtää tuotantonsa ja investointejaan halpamaihin, kuten Kiinaan, se tekee sen halvan työvoiman tai markkinaosuuksien valloittamisen takia. Pääoma liikkuu ja tulee investointineen halvan työvoiman luo. Palveludirektiivi kääntää esiin päinvastaisen mahdollisuuden. Koska kaikkea tuotantoa ei voida mitenkään viedä muualle - esim. Suomen malmivarat pysyvät Suomen kallioperässä, ei niitä voida täältä mihinkään Kiinaan viedä; samoin Suomeen rakennettavat rakennukset rakennetaan tulevaisuudessakin Suomessa, eikä myöskään terveysasemia voida siirtää Viroon, koska potilaat pysyvät Suomessa - tällaista tilannetta varten kapitalistit tarvitsevat palveludirektiivin, jossa tuotanto pysyy paikallaan, mutta halpaa työvoimaa siirretään tuotannon luo.

Kummat pätevät - sijoitusmaan vai lähtömaan sopimukset?

Palveludirektiivi kyllä sisältyy jo EU:n perusajatuksen, jossa lähtökohtana on tavaroiden, pääomien, työvoiman ja palveluiden vapaa liikkuminen. Se, mikä palveluiden vapaa liikkuminen ei ole vielä toteutunut johtuu eri EU-maiden erilaisista olosuhteista, sopimuksista ja lainsäädännöstä, joka on vaikeuttanut palveluiden vapaata liikkuvuutta. Ei ole päästy yhteisymmärrykseen, minkä maan lainsäädäntöä missäkin tapauksessa toteutetaan. Samoin ongelmansa on ollut palveluiden määrittely, palveludirektiivin mukaisesti palveluihin voidaan laskea mikä tahansa ulkomailta tehtävä työ. Palveludirektiiviä yritettiin viedä läpi ns. **Bolkensteinin direktiivillä**, jonka mukaan siirtotyövoima ei noudata sijoitusmaansa vaan oman kotimaansa työlakeja ja palkkasopimuksia. Tämä direktiivi sai kuitenkin ranskalaiset takajaloilleen. Ranskalaiset kaatoivat viime kesäkuussa EU:n perustustlain juuri vetoamalla "puolalaisen putkimiehen", joka tulee Puolasta ja vie ranskalaisilta putkimiehiltä työt.

EU:n perustustlain kaatumisen jälkeen, myös palveludirektiivi joutui vaikeuksiin. Komission oli tehtävä siitä uusi esitys, jossa oli poistettu lähettävän maan työehtojen noudattamista koskeva kohta. Ongelmaksi jäi edelleenkin, ettei komission esitys määritellyt, minkä maan työlakeja ja -sopimuksia on sitten lopulta noudatettava. Riitakysymykset jäivät tämän esityksen mukaan EY-tuomio-

istuimelle, joka taas voi palveluiden vapaaseen liikkumiseen vedoten ratkaista riidan miten tahansa.

Komission korjausesitys epäselvä ja hatara

Komission esityksessä on epäselvää myös direktiivin soveltamisala. Komission uusi esitys kyllä rajoitti palveludirektiivin koskemaan vain tilapäisiä palveluita, mutta komissio ei määritellyt, mikä on tilapäistä palvelua - työnantajien tavoitteenahan on muuttaa kaikki työ tilapäiseksi työksi. Edelleen esityksessä on epäselviä kohtia. Esitys mm. rajaa direktiivistä ulos "julkiset palvelut", mutta jättää direktiivin piiriin "yleishyödylliset taloudelliset palvelut".

Oman alustuksensa lopuksi Seppänen totesi, että hän on oppinut arvostamaan ranskalaisia. He ovat oman historiansa kautta oppineen menemään kadulle, kun heidän etujansa uhaataan. Me nöyrät suomalaiset olemme kaukana tästä.

Palveludirektiivin valvonnan mahdottomuus

Arjo Suonerä moitti alustuksensa aluksi SAK:n linjaa EU-kysymyksissä. Suomi liittyi keskustapuolueen ja Esko Ahon johdolla EU:n jäseneksi 1.1.1995 vaatimatta - toisin kuin Ruotsi - mitään varauksia suomalaisten työehtosopimusten ja työehtojen sitovuuden kunnioittamisesta EU:n sisämarkkinoilla. SAK:n valtuusto kannatti tuolloin Ihalaisen johdolla äänin 79 - 19 (8 tyhjää) Suomen liittymistä EU:n jäseneksi.

Suonerä painotti palveludirektiivin valvonnan mahdottomuutta. Kysymykset ovat: Kuka valvoo? Kuka pitää huolen, että rikkomukset saadaan kuriin? Palveludirektiivi tuo työmaille ulkolaisia työntekijöitä, joiden sopimuksista ei kellään ole tietoa. Jos palveludirektiivi hyväksytään, kuinka työsuojelupiirit voisivat selvittää, mitä ovat lähettämään voimassa olevat sopimukset, koska useimmitten näillä työvoiman vuokrafirmoilla ei ole edes toimistoa Suomessa.

Kuinka väärin kohdeltu ulkomalainen työläinen myös osaa ja uskaltaa ottaa yhteyttä suomalaisen ay-liikkeeseen tai työsuojeluorganisaatioon? Entä, jos riidasta mennään oikeuteen, niin minkä maan oikeuslaitos ottaa asian käsiteltäväkseen? Jos taas ulkomalainen työnantaja tuomitaan korvausvelvolliseksi, niin mikä instanssi valvoo, että työntekijä saa korvauksensa? Asiaa vaikeuttaa myös se, että saatavien vanhenemisäädöksiä on nopeutettu. Saatavat menevät vanhoiksi yhä nopeammin.

Työvoimaa tulee ja menee kuin Stockmannin pyöröviiso

Muina vaikeuksina palveludirektiivissä on, että työehtosopimukset eri maissa ovat huonosti verrattavissa, ja jos otetaan käyttöön yrityskohtaiset sopimukset, ne vievät pohjan pois kaikilta yleissitovilta sopimuksilta. Näin työnantajat voivat riittälanteissa vedota yksiselitteisesti EU:n kieltoon vapaan kilpailun rajoittamisesta ilman yleisten sopimusten sitovia rajoitteita.

Yhtenä esimerkkinä Suonerä toi esiin Turussa sijaitsevan Aker-Finnyn telakan, jonne telakka toi alihankkijoiden kautta ulkolaisia hitsareita, jotka kuitenkin olivat paikalla vain muutamia viikkoja kerrallaan. Heidän sopimuksistaan oli täysin mahdotonta kenenkään saada selkoa.

Loppukaneettina Suonerä totesi,

ettei asiaa auta edes poliisi. Poliisilla on jo ennestään kädet täynnä aikaisemmissa harmaan talouden tapauksissa. Kuinka voidaan olettaa, että poliisin resurssit riittäisivät myös näiden uusien asioiden tutkimiseen.

Onko kunta- ja palvelurakennemuutoksella mitään yhteyttä palveludirektiiviin?

Tilaisuuden lopulla käydyssä keskustelussa tuli esiin mielenkiintoinen kysymys, onko tekeillä olevalla kuntauudistuksella ja palveludirektiivillä mitään yhteyttä keskenään. Seppänen mielestä mitään hankkeilla ei ole muuta yhteyttä kuin samanaikaisuus. Seppänen perusteli asiaa sillä, että palveludirektiivi on puhtaasti EU:n hanke, kun taas kuntauudistus on kotimainen hanke. Kuitenkin demarit haluavat nopeasti suuria vähintään 20.000 asukkaan kuntia vaika väkisin. Miksi? Ehkä siksi, että palveludirektiivin käyttöönotto sujuisi helpommin. Keskustan kuntaministeri Manninen puolestaan on todennut, että pienessäkin kunnassa palvelut pystytään järjestämään, jos vain niille resurssja annetaan. Tärkeintä on, että toimivat peruspalvelut jokaisessa kunnassa järjestetään.

Palveludirektiivin tuhoisista vaikutuksista yhtenä esitetiini myös sen vaikutus kolmanteen sektoriin, erilaisten yhdistysten ja säätiöiden toimintaan. Raha-automaattiyhdistys on ottanut kannan, ettei se rahoita tulevaisuudessa yleishyödyllisten järjestöjen toimintaa palveludirektiivin vastaisena. Näin monen tärkeän etenkin hoitoalalla toimivan säätiön toiminnalta putoaa taloudellinen pohja pois. Niiden olisi ilmeisesti muututtava osakeyhtiöiksi ja mentävä mukaan toimintojensa kilpailuttamiseen. RAY:n rahoja ne eivät enää näkisi, jolloin niiden olisi muututtava "kannattaviksi ja voittoa tuottaviksi". Rahat olisi siis perittävä köyhiltä potilailta. Seuraus on helppo nähdä jo etukäteen; megaluokan heitteillejätto ja kurjistaminen.

Näin palveludirektiivi heijastaa EU:n harjoittamaa uusliberalistista politiikkaa. Sen lopullisena tavoitteena on ay-liikkeen ja työläisten toimintamahdollisuuksien täydellinen murskaaminen, jotta kaikki yhteiskunnassa työläisten työn tuloksena tuotettu varallisuus saataisiin mahdollisimman vähentämättömänä monikansallisten suurrytiryiden ja maamme rikkaimman eliitin omaisuudeksi.

P.S. EU:n Komissio esitti uusimman versionsa palveludirektiivistä tiistaina 4.4. Tässä versiossa komissio lisäsi suuren määrän direktiivin ulkopuolelle jätettäviä asioita kuten rahoituspalvelut, televiestintä, kulutuspalvelut, satamapalvelut, terveydenhuolto, lastenhoito, ja muutamia muitakin kohtia. Komissio on siis joutunut peräntymään merkittävästi palveludirektiivinsä. Kuitenkin direktiivi kattaisi tämän uusimman esityksen mukaan vielä rakennusalan, vähittäiskaupan ja matkailu- ja ravitsemusliikkeen. Etenkin rakennusalan on keskeinen ala halpaa työvoiman liikutelun kannalta.

Komissio ilmeisesti yrittää esityksellään saada "jalan oven väliin" laajentaa palveludirektiivin soveltamisalaa myöhemmin. Näin ollen tätä vesitettyäkin versiota palveludirektiivistä ei tule hyväksyä vaikka Vanhasen hallitus sitä EU:n mallipöytälaana yrittäinkin.

Reijo Katajaranta

Missä meillä on työnantajan vastuu?

Presidentinvaalien alla käsiteli Pekka Tiainen Lähiradiossa mm. viime vuosien työllisyyden kehitykseen liittyviä kysymyksiä. Ritva Pitkäsen ja Pekka Sauramon "Pääoman lähtö- suomalaisten yritysten kansainvälistyminen ja tulopoliittikka- kirjaan" viitaten hän kysyy, että "missä on yritysten vastuu?"

Palkansaajien kansantulo-osuutta leikattu 150000 työpaikan verran

Tarkastelkaamme lamaa edeltävää vuotta 1990. Mitä on tapahtunut? Silloin meillä oli 3500 yhtäjaksoisesti vuoden työttömänä ollutta pitkäaikaistyöttömää. Nyt heitä on 70.000. Tämän lisäksi meillä on saman verran ptkätyöttömiä, joilla n. kahden vuoden aikana kertyy yhteensä vuosi työttömyyttä ja vuosi jonkinlaista ptkätyötä. Työttömyys tällä hetkellä on työministeriönkin luvuin 260. 000-270.000 tiedämissä, kun se v. 1990 oli 80000-90000. Se on siis kasvanut kolminkertaiseksi. Mutta palkkojen osuus kansantuotteesta on noin 5 % alempi lamaa edeltäneeseen aikaan verrattuna. Siis se siivu, mitä palkansaajat saavat kansantulokakusta on sen verran pienempi.

Jos kuvaamme tätä viittiä prosentilla sillä tavalla, että meillä on 5 % enemmän työpaikkoja, niin meillä olisi 100.000-150.000 palkansaajatyöpaikkaa nykyistä enemmän. Jos nämä työpaikat olisivat nykyisellä ansiotasolla, niin silloin olisi tulonsaakin sama kuin v. 1990. Eli palkansaajien kansantulo-osuutta on rasi-tettu 150000 vuosipalkan verran.

Kovalla talouspolitiikalla hävitetty työpaikkoja

Kuvassa Turun Leafin työläiset osoittamassa mieltään tehtaan ilmoittettua suurista irtisanomisista.

Mistä sitten on hävinnyt työpaik-koja? Maataloudesta ja teollisuudesta on kummastakin hävinnyt 100.000 työpaikkaa. Puhutaan, että julkinen sektori ja valtio on iso byrokraatia. Valtion työpaikkoja on kuitenkin hävinnyt 100.000. Valtion budjetissa olivat vielä 90- luvulla nytemmin liikelaitostetut valtion rautatiet, posti ja tele yms. Sitten on työntekijöitä myöskin vähennetty yksityistämällä ja ulkoistamalla valtion toimintoja. Myöskin rakennustoiminnassa on 50.000 työpaikkaa vähemmän. Eli näissä luetelluissa kohteissa on yhteensä 350.000 työpaikkaa vähemmän, kuin v. 1990. Työpaikkojen määrä ei ole niin paljon pienempi,

koska palvelusektorille, kaupan piiriin ja liike-elämää palvelevaan toimintaan on tullut lisää työpaik-koja. Myöskin kuntapalvelujen työpaikkoja on enemmän kuin silloin ennen lamaa.

Yritykset investoineet pelkästään ulkomaille

Mutta sitten tähän liittyen on toinen asia. Työpaikoista osa-aikaisia on 100.000 enemmän, kuin v. 1990. Silloin palkansaajatyöpaikoista keskimäärin 12 % oli määräaikaissa työsuhteessa, kun nyt niitä on 16 %. Vuoden kestäneessä työsuhteessa olleista oli silloin määräaikaissa työsuhteessa 38 % ja tänään vastaa-

vasti 55 %. Eli työpaikkoja on vähemmän ja näistäkin yhä useampi on määräaikainen tai osa- aikainen työsuhte.

Mutta sitten on sellainen mienlenkiintöinen asia, että suomalaisilla yrityksillä on työpaikkoja yhtä paljon kuin silloin, jopa enemmän. Tämä taikatemppu johtuu siitä, että suomalaisilla yrityksillä on ulko-mailla nykyisin yli 300.000 työpaikkaa, kun ennen lamaa niitä oli 120.000. Työpaikkoja on perustettu ulkomaille investoimalla sinne eikä Suomeen. Työpaikkoja on myös siirretty pois kuten esimerkiksi Kemijärveltä ja muualta. Niistä on pieni osa siirretty Kiinaan, mutta

suuri osa Yhdysvaltoihin ja Euroop-paan. Se on enemmän Yhdysvallat -ilmiö, eikä suinkaan Kiina-ilmiö.

Palkankorotukset parempi kuin katteettomat lupaukset

Herää kysymys, millä rahalla yritykset ovat perustaneet niitä työpaikkoja ulkomaille? Kansan-tulokakusta pienempi osa tulee nyt palkansaajille ja suurempi osa pääomanomistajille. Se suurempi siivu, minkä pääomanomistajat saavat, sen he ovat siirtäneet ulko-maille ja investoineet sinne. Palkan-saajien ja työttömien kustannuksella on säästetty. Nämä säästöt näkyvät isompina pääomatuloina, jotka on siirretty työpaikoiksi ulkomaille. Juuri tämän takia Pekka Sauramo ja Ritva Pitkäsen tutkimuksessaan kritisoivat sitä, että palkansaajat ovat olleet solidaarisia tässä tulopo-liitiikassa ja hyväksyneet työllisyyden hyväksi säästöjä, niin työn-antajapuoli onkin vastoin lupaustaan siirtänyt nämä varat työpaikoiksi ulkomaille. Missä on heidän vastuunsa? Tällainen menetelmä kyseenalaistaa nykyisen tulopo-liitiikan. Pitääkö palkansaajien edelleenkin olla solidaarisia sen puolesta, että yritykset perustaisivat työpaikkoja, vaikka niiden lupaukset ovat osoittautuneet valheiksi. Eikö seuraavia tupo- neuvotteluja silmäläpitiä olisi parempi ottaa yrityk-sistä enempi rahaa palkansaajille isompina palkankorotuksina niin, että kohonneen ostovoiman turvin synnytetäisiin lisää työpaikkoja?

Pekka Tiainen Lähiradio-ohjelmasta toimitti Heikki Männikkö

Murhaava hanke!

Oikeistopo-pulistit vetivät hermeen nenään. Vetivät sen takia, että kaduilla ja toreilla ranskalaiset tyrmasivat hallituk-

sensa esityksen työsopimuslain huonontamisesta. Herne nenässä oli varsin katkeran makuinen, kun oikeistossa muistetaan, että vasti-ikään ranskalaiset heittivät EU:n perustuslainkin romukoppaan.

Oikeisto näkee painajaisunia moisesta demokratiasta, jossa ihmiset kaduilla pistävät herrat ruutuun.

Herrat oikealla pelkäävät, että muistamme vielä Harri Holkerin, joka pääministerinä kahvia juoden ja silakkaa tarjoten ilmoitti kaikelle kansalle, että nyt tehdään rakenne-muutos. Ja se tehtiin. Vapaa-kauppaan mentiin liput hulmuten.

Tänään palkkatyöläiset ja eläke-läiset tuntevat rakennemuutoksen nahoissaan. Tuotannosta koti-maahan leikattiin yli puolet pois. Niinpä työttömiltä, ptkä- ja määräaikaista töistä puuttuu yli 18 prosenttia käytössä olevista työtunneista. Se on 490 000 ihmis-työvuotta! Se on pois palkasta. Eläkeläisiltä vietiin kala perusosa, 430 euroa kuukaudessa, ja indeksi

tehtiin olemattomaksi. Eläkeuudis-tuksella tulevien eläkeläisten eläkekeitä leikattiin suorastaan hävyttömästi. Näitä me saimme rakennemuutok-sesta!

□ □ □

Nyt ajetaan uutta rakennemu-u-tosta kuin käärmettä pyssyyn eli kunta- ja palvelurakenteiden muutta-mista ja siihen ympäytyä verouudistusta. Sanalla sanoen kaikkien julkisten palvelujen keskiittämistä entistä suurempiin yksiköihin, joka merkitsee niiden saatavuuden vaikeu-tumista.

Sitä perustellaan julkisten palve-lujen tehottomuudella ja kalleudella. Se ei ole tosi. Esimerkiksi julkinen terveydenhuolto, jonka kustannuksia on vuokrilla perusteettomasti nos-tettu, maksoi 36,09 euroa tehtyä työtuntia kohden, mutta yksityinen 43,60 euroa joten yksityinen oli 20,8 prosenttia julkista kalliimpaa. Näin siitä huolimatta, että julkisen tervey-denhuolto kustantaa tutkimusta ja mm. lääkärin koulututusta.

Rakennemuutosta perustellaan myös rahan puutteella, sillä, että ei ole jaettavaa. Viralliset tilastot kuitenkin kertovat, että vuoteen 1990 verraten jaettavien tulojen määrä on lisääntynyt 72 prosenttia. Mutta – palkansaajat, sosiaaliturva ja julkinen talous ovat menettäneet yhteensä

4 000 euroa asukasta kohden, ihan vauvasta vaariin. Kaikki nämä tulojen leikkaukset (23 mrd.euroa) on siirtä-mällä siirretty mm. todella suurilla yritys- ja pääomaverojen hel-po-tuksilla kapitalistien pienen joukon taskuihin. Sille, joka on vinynt pääomat (260 mrd.euroa) ulkomaille. Rahasta ei ole puutetta, mutta niihin poliitikot eivät halua koskea. Päin-vastoin – kapitalisteille pitää antaa lisää, lisää, lisää...

□ □ □

Koko kunta- ja palveluraken-nemuutos perustuu petokseen. Meille ei kerrota totuutta väestön raa'asta kuppaamisesta. Se salataan mm. väärentämällä kuntien kirjan-pitoa.

Käyköön Helsinki esimerkistä. Viime vuonna kaupunki näytti ylijää-mää 124,1 miljoonaa euroa. Mutta kun lasketaan kaikki kaupungin tulot ja vähennetään siitä kaikki toimin-takulut, niin todellinen ylijäämä oli 435,7 miljoonaa euroa. Mitä tälle komealle summalle tehtiin? Niistä pantiin investointeihin 423,2 mil-joonaa euroa. Eli kaikki se, mikä käytettiin investointeihin, rahoitettiin saman vuoden verotuloilla. Viime vuoden investoinnit olivat, kuten aina ennenkin, verovuoden kuluja, joten niiden arvo tuli heti poistettua. Niistä yksityinen ei voisi enää tehdä uusia poistoja, mutta kaupunki tekee.

Kunta- ja palvelurakennemu-u-toksessa kysymys on palvelukulujen leikkaamisesta, että kunnat saisivat enemmän rahaa investointeihin ja että valtio voisi leikata kuntien valtion-apuja ja antaa ne verohelpotuksina yrityksille ja suurituloisille.

□ □ □

Väestöennustajat selittävät, että meitä suomalaisia odottavat suuret ongelmat, kun 20-30 vuoden kuluttua väestöstä 65 vuotta täyttäneitä on kaksikymmentäviisi sadasta. Nyt eläkeikäisiä on 15,8 sadasta. Luku on keskimäärin sama 14 vanhassa EU-maassa.

Yhdysvaltojen presidentti G. W. Bush kertoi (2.2.2005) kansakunnan tilasta, että heillä yli 65 vuotiaita on 12,4 henkeä sadasta. Bush korosti, että luku on sama myös vuonna 2050. Näin ennen eläkeikää 3,4 ihmistä sadasta pannaan ennenaikaiseen hautaan. Joka vuosi huonoilla pal-koilla, työttömyydellä, asunnottomuudella, terveydenhuollon puu-teilla jne. Yhdysvalloissa tapetaan yli kymmenen miljoonaa ihmistä – eikä kukaan joudu syytteen!

Tässä Suomi ei ole kilpailu-kykyinen. Se vaatii väestörakenteen muuttamista. Siihen sopii murhaava kunta- ja palvelurakennemuutos-hanke. Siinä talous on sivuseikka. Sen kuntaministeri Manninen paljasti

TV:ssä kertomalla, että rakenne-muutoksesta ei ole tehty minkään-laisia laskelmia. Ne tehdään vasta, kun muutoksista on ensin päätetty.

□ □ □

Että oikeistopo-pulistit eivät olisi vetäneet turhaan hernetä nenäänsä, ammattiyhdistys- ja opiskelijaliike voisivat ottaa ranskalaisista mallia. Se ei taida onnistua, kun ay-liikkeessä op-pilaisilla laskelmia. Ne tehdään vasta, kun muutoksista on ensin päätetty.

Nyt olisi syytä ottaa mallia Ranskasta, mutta se ei taida sopia opiskelijoillekaan, kun heidät on jo viimeisen päälle nöyryytetty. Vasemmistoliitossa on tyyty-mättömyyttä, ja kunta johto on hampaaton ja kommunistitkin ovat vailla voimaa. Mistä apu? Olisiko voiman kokoamiseksi perustettava kokonaan uusi työväenpuolue?

Kai Kontturi

Tehtaan kuolema ja irtisanomiset

Pekka Tiainen

Irtisanomiset 100 vuotta sitten

Runsas 100 vuotta aiemmin nopea kasvu aiheutti, että sadat työläisperheet joutuivat ahtaumaan hätäisesti kyhättäisiin työväen asutuskasarmeihin. Voikkaan, Kymintehtaan ja Kuusankosken yritykset yhdistettiin keväällä 1904 suuryritykseksi, josta tuli maan suurin. Kilpailu muiden kanssa kiristi tehtaan johdon työsuhteiden politiikkaa. Voikkaan tehtaalla lisäpiirteitä oli kiista naistyöntekijöitä ahdistelleesta työnjohtajasta. Valitusten tehotomuuteen kyllästyneet työntekijät häätivät hänet omatoimisesti ulos tehtaasta.

Tehtaan johto omaksui kovan linjan ja erotti osan uudistuksia vaatineista työläisistä. Puhkesi lakko, jonka hillitsemiseksi paikalle tuotiin Viipurista poliiseja. Lakon takana olleen Valkealan työväenyhdistyksen puheenjohtaja Frans Tila ja aktiivisesti lakkoa ohjailnut räätäli J.A. Fomin vietiin raudoissa Viuriin.

Yritys palkkasi tehtaalle 150 lakonmurtajaa, kieltäytyi sovinto-oikeuden asettamisesta ja ilmoitti, että tehtaalla ei mitään lakkoa edes ole, koska työt jatkuvat. Lakkoilaisia ei yhtiö missään tapauksessa ottaisi takaisin töihin. Tehtaan johdon mielestä kyse oli määräysvallasta tehtaalla. Omassa propagandassaan yhtiön johto turvautui tehtaalle jääneiden kirjoituksiin lehdistä. Niissä kiistat leimattiin työväenyhdistyksen kiihotustyön tilille.

Lakkoa murtamaan palkatut eivät yltäneet samaan työtehoon kuin erotetut, tuotanto häiriytyi ja lakko tuli tällä tavoin yhtiölle kalliiksi. Tapahtumat käynnistivät julkisen keskustelun työväen oikeuksista ja poliisien käyttäytymisestä. Sittemmin asiat kärjistyivät huipentuen vuoden 1918 tapahtumiin ja ammatyhdystysliikkeen lakkauttamiseen 1940-luvulla. Sotien jälkeinen aika oli pitkäään aikaa, jolloin elämä kehittyi parempaan suuntaan.

Voikkaan paperitehtaalla ehti työskennellä ja varttua viisi sukupolvea. Henkilöstö tehtaalla kasvoi 1970-luvulle asti. Kaikki eivät aina ole päässeet tehtaalle töihin, vaan ovat etsinytneet muualle. Kuudes

sukupolvi ei pääse enää entiselle paperitehtaalle töihin.

Säästöt palkoissa investoinneiksi pois Suomesta

Tehtaan alkuvuosikymmenistä työnantajien ja työntekijöiden välisten suhteiden hoitaminen neuvotteleite on kehittynyt. Työaistelu-tilanteisiin saatiin ratkaisuja. Viime vuosien irtisanomiset, korkeana jatkuva työttömyys, päätösten maailma ja työpaikkojen siirtäminen pois Suomesta herättävät kysymyksen, kuinka kestäviä saadut parannukset ovat. Paperiteollisuuden työsuhteiden vuonna 2005 oli oire muuttuneesta tilanteesta. Ensimmäisen kerran paperityöläiset joutuivat antamaan periksi. Kyse oli tehtaiden pitämistä käynnissä jouluna ja juhannuksena. Kyse oli myös muusta, siitä, kuka käyttää valtaa tehtailla. Kyse oli siis tältä kannalta samasta asiasta kuin vuoden 1904 lakon murtamisesta.

Nyt ei asioita hoideta tuomalla maaseudulta tilatonta ja tilannetta ymmärtämättömää väestöä tehtaalle töihin lakon murtamiseksi, vaan siirtämällä tuotantoa pois Suomesta. Työntekijät ovat hyväksyneet pienemmät palkankorotukset, jotta yritysten kilpailukyky ja sen myötä työpaikat säilyisivät. Voittoja ei kuitenkaan ole investoitu entiseen tapaan Suomeen, vaan työpaikat ovat syntyneet muualle. Siinä kuin ennen oman maan maattomat korvasivat oikeuksiaan puolustaneet työläiset, nyt suomalaisia työläisiä korvaavat maattomat muualle maailmassa perustettavissa tehtaissa.

Työpaikkoja syntyy Suomessakin palveluihin ja viime vuosina myös rakennustoimintaan sekä teollisuuden sisällä uusille aloille eniten metalli- ja teknologiateollisuuden piirissä. Samalla työpaikkoja häviää monilta teollisuuden aloilta. 2000-luvun alussa työpaikkoja vähennettiin sellaisella vauhdilla, että teollisuuden työpaikat vähenivät 40 000:lla ja menetettiin puolet siitä, mitä laman jälkeen saatiin lisää, vaikkei 2000-luvun taitteessa oltu lähelläkään lamaa edeltänyttä tasoa. Irtisanomisaalto kohtasi myös monia muita aloja, kuten Elisän, Soneran ja Finnetin edustamaan teleliikennettä.

Irtisanomiset tänään

Irtisanomisia on viimeisten 15 vuoden aikana ollut keskimäärin noin 3000 kuukaudessa eli saman verran

Kymijoki soljuu kohden merta Lahden ja Kouvolan puolivälissä. Toista 1900-luvun alussa kosken partaalle nousee Voikkaan, silloin maan suurimman, paperitehtaan ympärille kasvoi Kuusankosken tehdasyhdyskunta. Keväällä 2006 ilmoitettiin, että tehdas suljetaan vuoden 2006 lopulla.

Voikkaalla ei kohta enää paperia tehdä - "kiitos" yhdysvaltalaisen eläkesijoitusrahastojen ja ahneiden suomalaisten paperikapitalistien.

kuin UPM ilmoittaa vähentävänsä Suomessa. Irtisanomisista pääosa perustellaan tuotannollis-taloudellisilla syillä. Tieto irtisanomisista perustuu kuukauden aikana alkaneisiin työttömyyksiin, joissa edellisen työsuhteen päättymisen syynä on irtisanominen.

Viimeisten 15 vuoden aikana irtisanomisia työttömyyden alkamisen syyski on kirjattu yhteensä noin puoli miljoonaa. Tällöin saman henkilön kohdalla on voinut olla enemmän kuin yksi irtisanominen. Pienessä määrin myös sama irtisanominen voi olla tullut kirjatuksi useammin kuin kerran, jos henkilö on kirjautunut toistamiseen työttömäksi vaikkapa lasten hoidon tai opiskelun jälkeen olematta välillä työssä. Toiselta puolen on irtisanomisia, jotka eivät ole johtaneet kirjautumiseen työttömäksi työnhakijaksi. Tällaisista täsmennystarpeista huolimatta voidaan arvioida, että irtisanominen on kohdannut viimeisten 15 vuoden aikana hyvinkin joka kymmenettä työntekijää. Se on siis erittäin mittava ongelma. Vuosittain 30.000:ssa työttömyyden alkamisessa irtisanominen on ollut syynä.

Niin mittavasta ongelmasta kuin onkin kyse, määräaikaisten työsuhteiden päättymisen on vielä monin verroin useammin työttömyyden alkamisen syynä. Kaiken kaikkiaan uusien työttömyyksiä on alkanut viimeisten 15 vuoden aikana 60 000 joka kuukausi eli 20-kertaisesti se määrä, jossa irtisanominen on työttömyyden alkamisen syynä. Miksi

viime aikoina työttömyys on alenut – vaikkakin hitaasti – työttömyyksiä on päättynyt enemmän kuin alkanut. Työttömyys kasvaa, jos työttömyyksiä päättyy niiden alkamisen vähemmän. Työttömien joukossa on siten suuri vaihtuvuus paitsi ei pitkittyvässä työttömyydessä. Osittain työttömyys katkeaa vain tilapäisesti ptkätyön, kurssin tai muun syyn takia.

Näillä 60.000 uudella työttömällä kuukausittain irtisanominen on taustalla noin 3000:lla. Suuren osan kohdalla syytä työttömyyden alkamiseen ei ole kirjattu. Osalla syyksi on kirjattu oma ilmoitus tai toimituksen lopetus tai työsuhteen päättymisen koeaika. Irtisanominen kyllä kirjataan, koska se on peruste työttömyysturvan saamiselle. Niistä, joilla syy on kirjattu, määräaikaisten työsuhteen päättymisen on ollut työttömyyden syynä noin 17 000:lla eli moninkertaisesti suuremmalla joukolla kuin irtisanominen. Kun määräaikaisten työsuhteen päättymisen merkitsee työttömyyttä, se on eri asia kuin opiskelijoiden kesätyöpaikat, jotka päättyvät määräajan jälkeen eivätkä siksi ole mukana tässä 17 000:ssa.

Työsuhdeturvan heikentämisestä ei työllisyshoidon lääkkeeksi

Määräaikaisten työsuhteiden päättymisestä työttömyyden syynä on osaksi kyse työllisyystukipaikoista, joissa tuki loppuu ja alkaa uusi työttömyys. Osaksi kyse on siitä, että määräaikaista on helpompaa vähentää kuin irtisanoo vakinaisia. Tällöin määräaikaista on palkattu irtisanomissuojan kiertämiseksi.

On sanottu, että työsuhteturvan heikentäminen vähentäisi määräaikaista palkkaamista ja työllisyyttä. Tällä perusteltiin Ranskassa alle 26-vuotiaiden irtisanomissuojan lopettamista kahden vuoden aikana työsuhteen alkamisesta. Hallitus joutui perääntymään laajaksi paisuneen mielenosoitusliikkeen seurauksena. Italiassa Berlusconiin hallitus yritti

Minäkö ikäihminen

Kun kaikesta kivasta alkaa olla jo 20 vuotta, voi sanoa yhä useammalta: "Kun minä olin sinun iässäsi ... ja alkaa ostaa housuja, joissa vyötäröllä on kuminauha".

Kuorsaaminen on tapa osoittaa vierustoverille, että on elossa.

Ei enää mistään hinnasta haluaisi yöpyä muualla kuin omassa sängyssä. Luulee, että on tapahtunut jotain, kun puhelin soi klo 21:n jälkeen.

On alkanut pelata golfia.

Pitää kaiteesta kiinni, kun menee alas portaita.

Paino ei ole noussut, se on vain laskeutunut hartioiden vyötärölle.

Kylmä kahvi kaunistaa, mutta maha ei kestä niin paljon kuin naama vaatisi.

Ennen vain sattui ja tapahtui; nykyään ei tapahdu mitään, mutta joka paikkaan sattuu kyllä.

Elämän korkeat arvot tarkoittavat kolesterolin-arvoja..

Lääkäri kysyy, mitä hyvää syö ja juo ja mitä hauskaa harrastaa ja sen jälkeen kieltää ne samassa järjestyksessä.

Joka paikkaan koskee ja se mihin ei koske, ei toimi.

Olo on kuin rillutellun jäljiltä, vaikka ei ole käynyt missään. Lääkärit ovat lähes aina tyttärsiä ja poikasia.

Ikäisiäsi alkaa olla vain mainoksissa, joissa mainostetaan vitamiineja tai tuotteita verenpaineeseen, unettomuuteen tai unettomuuteen.

Tarvitsee silmälasit löytääkseen ne.

Silmiin syttyi tuli vain silloin, kun aurinko osuu silmälasieihin.

Ei enää välitä, jos ajatukset alkavat karkaila, kunhan tulevat takaisin.

Kirjoittaa muistilappuja, mutta unohtaa, minne on ne laittanut.

Kun löytää etsimänsä tavaran, on jo unohtanut, miksi se piti löytää.

Yrittää tehdä kahta asiaa yhtäaikaan, mutta unohtaa, mikä se toinen olikaan.

Sammuttaa valot säästösyistä, ei romantiikan vuoksi.

Kahdesti yössä tarkoittaa vessassa käyntejä.

Lohdutukseksi kuitenkin kaikille ikääntyville:

Kaikilla on valokuvamuisti, joillakin ei vain ole filmiä.

Kaikki joukolla jäätä murskaamaan!

Tilaa Jäänmurtaja helposti

MLYS ry
www.mlys.net TAI PL 73
40101 Jyväskylä

saada läpi lain, että yrityksen ei tarvitse palkata irtisanottua uudeleen puolenkaan vuoden aikana irtisanomisesta, vaikka irtisanomisten jälkeen lisäisi työvoimaa. Näin työntekijöiden etuja puolustavat voitaisiin karsia työpaikoista. Ammattiyhdistysliike käynnisti lakkoilukkeen, jossa eri liitot olivat vuorotellen päivän kerrallaan lakossa. Hallitus joutui perääntymään. Wartsilän Turun diesel-tehtaan diesel-tuotannon siirtämisessä Italiaan oli osa syy, että siellä ei ole uskallettu vähentää väkeä ammattiyhdistysliikkeen vastustuksen takia. Suomes-
sa se on helpompaa.

Tanskaisissa muutosturvassa irtisanomissuojaa on heikennetty, mutta on vastaavasti panostettu uuden työpaikan saamiseen. Jos Suomessa heikennettäisiin irtisanomissuojaa, Tanskan malliin siirtyminen tarkoittaisi mm., että työllisyysrajoja voimakkaasti lisättäisiin.

Tanskan mallista ei olisi kyse, jos työllisyysvaroja ei vastaavasti lisättäisi. Mutta onko irtisanomissuojan heikentäminen läike työllisyyteen edes tälläkään tavoin toteutettuna? 1900-luvun alussa Voikkaalla käytettiin irtisanomisia niiden työntekijöiden poistamiseen tehtaalta, jotka puolustivat työntekijöiden etuja. Irtisanomissuojan heikentämisen aiheuttama uhka työpaikan menettämisestä palvelee tällöin työehtojen heikentämistä, kuten Berlusconi esityksessä. Paremmasta työsuhtedurvasta on myös hyötyä yrityk-
sele, koska työntekijät sitoutuvat paremmin kehittämään työtään.

Irtisanomissuojan heikentäminen työllisyyden hoitokeinona osoittautuu kyseenalaiseksi. Pikemmin on tarpeen puuttua määräärikaisten työsuhteiden epäkohtaan, jotta niitä ei voitaisi käyttää irtisanomissuojan

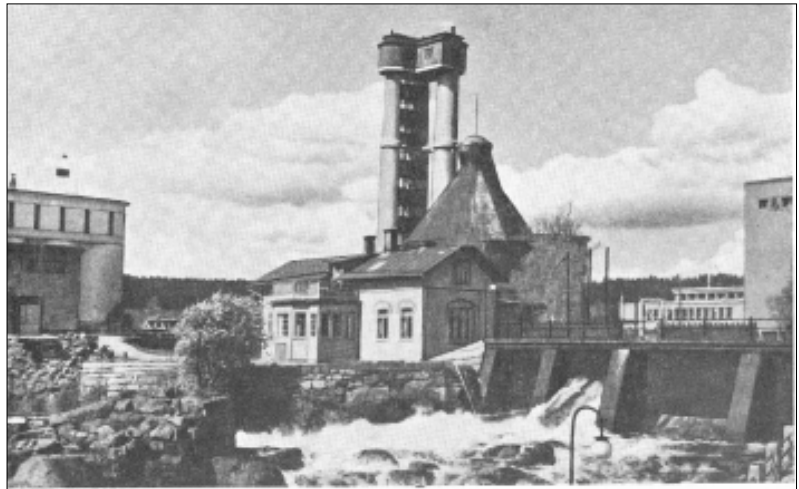
kiertämisen keinona. Muutosturvan kehittäminen on tärkeää siten, että uusi työpaikka saadaan ilman työttömyyttä.

Vaihtoehto alistumiselle

Ennen kaikkea työllisyyspolitiikan onnistumisen kannalta on tarpeen, että saadaan luotua riittävästi uusia työpaikkoja niin, että työt haluavat saavat työtä, joka vastaisi ammattia ja koulutusta ja koettaisiin oman elämän tilanteen kannalta mielekkääksi. Toinen puoli asiaa on, mitä tehdä sille, että työpaikkoja häviää. Esimerkiksi UPM ei ole vaikeuksissa, vaan takoo suuria voittoja ja optiotuloja johdolle. Näitä varoja tulee käyttää työpaikkojen luomiseen ja kehittämiseen. Tehtaiden sulkemisesta tulee luopua kunnes niitä saadaan uusittua ja saadaan kehitettyä vaihtoehtoja. Yksi malli on, että työntekijät saavat tehtaan omistukseensa ja alkavat sitä pyörittää. Tärkeä asia on, että Suomen hallitus ja Suomen Pankki edellyttävät Euroopan Keskuspankilta sellaista rahapolitiikkaa, että korko pidetään alhaisena ja euron liiallinen vahvuus estetään. Asia on erittäin tärkeä. Jos euron kurssi olisi esimerkiksi 20 % nykyistä alempi, UPM ei sulkiisi tehtaita Suomessa. Ammattiyhdistysliikkeen on tarpeen puuttua tällaisiin asioihin. Jos EKP:n linjauksiin ei saada korjausta, paluu omaan markkaan on sitäkin tarpeellisempaa.

Emme voi alistua työpaikkojen alasajoon, työntekijöiden aseman heikentämiseen ja jatkuvaan korkeaan työttömyyteen. Vaihtoehtoja tarvitaan ja myös kansalaisliikettä ja toimintaa työpaikoilla työpaikkojen puolustamiseksi. Työttömien liike on tärkeä vaikuttaja ja on hyvin tärkeä, että työttömät toimivat ja näkyvät.

UPM:n katastrofi

Jämsänkosken paperitehdas "vanhaan hyvään aikaan".

Reino Welling

Jämsänkoski

Jo vuosien ajan negatiivisessa julkisuudessa ollut metsäfirma UPM hankkiutui oikeaan superkielteiseen julkisuuteen irtisanomisten Suomen ennätyksen teolla. Jos kuitenkin aluksi kertoisin miten oli ennen ja oliko ennen todella paremmin asiat kuin nyt. Entisen ja nykyisen tilanteen vertailuun katson itselläni olevan jonkinlaisia edellytyksiä jäätynä viime syyskuussa 63-vuotiaana vanhuuseläkkeelle palveltua nimenään vaihtanutta puufirmaa 42 vuotta 4 kuukautta.

Työtilanne Suomessa oli v.1960 toisenlainen kuin nyt. Minullekin ilmoitettiin kotiin tehtaalla olevan vapaan työpaikan ja huomenna voisi aloittaa iltavuorolla. Kun menin Jämsänkosken tehtaan kuorimolle ensi kerran, tiesin töitä riittävän halutessani eläke- ikään asti - ellei sorru rikoksiin tai useampipäiväiseen juopotteluun, ne olivat työstä erottamisen edellytyksiä.

Elettiin Juuso Waldenin aikaa

Yhtyneillä Paperitehtailla. Juuso oli taatusti oikeistoporvari mutta jonkinlaista sosiaalista mieltä hänellä oli. Esimerkiksi usealla sotainvalidilla oli tehtaalla työpaikka. Työtä henkilö teki omien voimien mukaa, pomo ei ollut kaiken aikaa takana. Tehdas-yhtiö ylläpiti urheilukentät, hiihtoladut, pesulatoiminnot, keilahallit. Markan tonetteja myytiin yhtiön mailta. Paperinteko alkoi Jämsänkoskella 1887, joten tehtaalla oli työläisiä jo monessa polvessa.

Juusolle oli urheilu kaikki

kaikessa, paperinteko tuntui joskus olevan sivuseikka. Kun aikaa kului, myös pankit alkoivat asiaan kiinnittää huomiota ja eräänä päivänä ilmoitettiin Juuso Waldenin siirtyneen eläkkeelle. Kovin pitkiä irtisanomis-aikojia ei ole vielääkään korkeimmalla johdolla. Tosin kultainen kädenpuristus on toisenlainen kuin näille 3600 ihmiselle.

Patruunan ajan mentyä ohi alkoi muutos huonompaan suuntaan. Kaikenlainen sosiaalinen ajattelu katosi toiminnasta ja voiton tavoittelu tuli ainoaksi päämääräksi. Ajautuminen nykyiseen katastrofiin on mielestäni pitkällisen prosessin

tulos. Katastrofitilanne on molemmille osapuolille, irtisanotuille luonnollisesti rajuampi.

Kun olin viimeisiä vuosia työelämässä, tuli työmaalle usein kalliille paperille painettuja värikkäitä brosyrejä. Niissä kerrottiin kaunein sanankääntein yhtiön arvoista, päämääristä ja sitoumuksista. Silloin jo niille naurettiin ja nyt niillä ei ole enää vitsinkään arvoa, satuja mitkä satuja.

UPM:n omistajista on tietää

västi jenkkin eläkemummoja sekä vaareja jo 2/3 osaa. Nämä henkilöt eivät kyllä tiedä, missä Suomi niminen valtio edes sijaitsee, ehkä jossain Irakin takana. Heille on tärkeintä aina suuremmat ja suuremmat voitot. Jos voiton tavoittamiseksi pitää Suomessa irtisanoa 5 tai 5000 henkilöä, ei se heidän mielenrauhaansa hätkähdytä. On esitetty laadittavaksi rajoituksia amerikkalaisten eläkesäätiöiden omistuksille. Vielä parempi olisi omistuskielto. Sen toteutuminen on kuitenkin epävarma maassa, missä osa poliittisista päättäjistä on valmis vaikka nuolemaan jenkkin sotilas-saappaita.

Eri lehtien lausuntojen mukaan yhtenä synnä rajuun

saneeraukseen on yhtiön heikko johtaminen. UPM on itse vaikuttanut liiketoimintaympäristönsä muutokseen. Keväällä 2004 mm. yhtiö toimitti viranomaisille tietoja kielletystä kilpailijayhteistyöstä. Yhtiö siis paljasti itsensä ja käretytti kilpailijansa. Vasikat ja kantelupukit eivät liene korkeassa kurssissa teollisuudenkaan piirissä. Ilmianto kuitenkin sotki suomalaisyhtiöiden keskinäiset välit. Vihanpito näkyi esim. paperin hinnoissa, ne polkivat paikallaan. Kapitalistien rivit alkativat rakoilla, se on merkki suunnasta parempaan.

Joukkoyhteisöjen aikana

hallitukselta odotetaan muutakin kuin hurskahtettua toiveitten esittämistä. Niitä ei noteerata, mutta lakien laatijoilla on mahdollisuudet vaikka mihin. Työsopimuslakien muutoksilla saadaan jotain aikaan. Irtisanomiset on tehtävä kalliimmiksi, irtisanovilta firmoilta on perittävä takaisin yhteiskunnan maksamat tuet, pörssi-kauppa verolle, pääomatulot kunnallisen veron piiriin, veronkierron estäminen jne. Kyllä keinoja on iso säkkillinen, jos niitä vain haluttaisiin käyttää.

Risuja on jaettava myös

ayliikkeelle. Paperiliitto teki vuosien ajan ns. maltillisia tujoja. Palkan korotukset olivat minimiaalisia työllisyyden parantamisen nimissä. Työläisten säästämät palkkarahat katosivat ulkomaille ja jossain paikoissa taidettiin jopa nauraa. Yksinkertaisia kun pököydytään. Palkkakustannusten takia paperitehtaiden ei tarvitse irtisanoa. Ne ovat vain 8% puunjalostuksessa.

Tilanne on nyt synkkä, mutta

aina pitää uskoa parempaan tulevaisuuteen. Vielä tulee aika jolloin palkkatyöläiset yhdistävät voimansa ja muuttuvat riistetyistä luokasta luokaksi itseään varten. Muutos ei tapahdu yhdessä yössä, mutta tulee varmasti. Suomalainen kun on hidas tunnustamaan tullessa petetyksi. Tästä on osoituksena EU:n jatkuvasti aleneva kannatus.

Loppukaneettina antaisiin

nuorisolle ohjeen. Kiertäkää työtä etsiessänne kaukaa kaikki paperi-, sellu- ja kännäkkätehtaat, ne ovat EU-Suomessa epävarmimpia työpaikkoja. Hieman synkkäsyisen kirjoitukseni jotain valoi saakin, kun menee jollain hyvinkin. UPM:n johtaja Jussi Pesonen kuittasi v.2005 palkka- ja muita etuja 1.012.000 euroa. Potti kasvoi edellisvuodesta vain 60% että sillä lailla.

Julkisalan koulutettujen neuvottelujärjestö JUKO ry
TIEDOTE 10.3.2006

Missä on hallituksen vastuu valtion työpaikoista?

Julkisalan koulutettujen neuvottelujärjestö JUKO perää hallituksen vastuuta valtion työpaikkojen kohtalosta. Metsäteollisuuden irtisanomiset ovat kauhistuttaneet hallituksen perustamaan koordinoitutyöryhmän ja valtiovarainministeri Eero Heinäluoma on tivannut irtisanovilta yhtiöiltä yhteiskunnallista vastuuta työllistämisestä. Samaan aikaan hallituksella on valmistelun alla mittava tuottavuusohjelma, joka merkitsisi 17 500 työpaikan saneeraamista valtion hallinnosta vuoteen 2011 mennessä.

JUKO ihmettelee, missä on valtion yhteiskunnallinen vastuu omista työpaikoistaan? Valtiovarainministeriön laskelmien mukaan tuottavuusohjelmaan sisältyvät leikkaustoimet veisivät esimerkiksi yliopistoista lähes 6000 työpaikkaa. JUKOn mielestä kaavailtu saneeraus on täysin vastoin maan hallituksen globalisaatiostrategiaa, jonka tavoitteena on koulutuksen ja tutkimuksen voimakas edistäminen.

Valtio on yrittänyt mainostaa erilaisin kampanjoin olevansa hyvä työnantaja ja koettaa houkuttaa nuoria työuralle valtion sektorille. Tuottavuusohjelma luo kuitenkin aivan toisenlaisia imagoa valtiosta työnantajana. Esimerkiksi yliopistosektorille suunnatut vähennykset tulisivat uhkaamaan erityisesti määrääkaikaisissa tehtävissä toimivia akateemisen koulutuksen saaneita naisia.

JUKO ry edustaa julkisalalla toimivia akavalaisia liittoja ja niiden valtiosektorilla työskenteleviä yli 35 000 jäsentä.

LISÄTIETOJA: neuvottelupäällikkö Markku Nieminen,
0400 601 162;
neuvottelupäällikkö Arja Vehmas, 040 506 0108

Ei hyökkäystä Iraniin - tapahtuma

Lauantaina 6.5. klo 16.00
Elielin aukiolla Helsingissä

Järjestää sodanvastainen verkosto

Sotilaallinen liittoutuminen vie Suomenkin hyökkäyssotiin, osa 1

Janne Rahikainen,
Esko Koivisto &
Timo Nieminen

Työvoiman tekemän työn tuottamasta arvosta yksityisomisteinen pääoma riistää suurimman osan itsekkeisiin tarpeisiinsa. Huomioitavaa on, ettei investoinneillakaan ole ensisijaisena tarkoituksena parantaa yhteiskunnallisia oloja vaan parantaa osakkeiden arvoa, eli tavoite on edellä mainitut itsekkeiset tarpeet. Työstä maksettu palkka maksetaan työvoiman käytöstä eikä sen tuottamasta arvosta.

Teollinen vallankumous toi porvaristolle lopullisesti sen vallan, jolla se saattoi kumota feodalistisen aateliston taloudellisen monopolivallan. Kirkko ja kruunu olivat ja ovat vieläkin pelkkiä instituutioita, jolla oli hallitsevalle luokalle vain vallan välikappaleen merkitys. Porvariston muodostuessa hallitsevaksi yhteiskuntaluokaksi se ryhtyi kannattamaan rajoitettua parlamentaarista demokratiaa, sekä kansallisvaltioinstituutiota.

Kansallisuusaaite kapitalismin käyttövoimana

Kansallinen identiteetti on yhteiskunnan lähtökohdan heijastumia. Yksityisomisteinen pääoma näkee kansallisen identiteetin samalla tavalla kun kirkon ja kruunun, eli valtakenteena, jonka taakse voi rakentaa oman imperialistisen valtansa. Kapitalismi on pyrkinyt hyödyntämään eri aikoina kansallisuusaatteita omien itsekkeisten tavoitteidensa saavuttamiseksi. Kansallisuusaatetta on käytetty pääoman kasvun turvaamiseksi ja maksimoimiseksi. Sekä uskonto että kansallisuusaatetta on käytetty imperialismin humanisena tai oikeudenmukaisuuden kulisina. 1800-luvun lopun ja 1900-luvun alun kansalliset aatteet ja sen jälkeiset äärimmäisistiset ja fasistiset ääriilmiökset esim. Saksassa, Italiassa ja Japanissa palvelivat erinomaisesti paikallisia suurpääoman omistajia niiden kasvattamassa tuotantona ja niistä saatavia voittoja. Japanissa on erityisesti huomioitava myöhemmin siirtäminen feodalistisesta kapitalismin nationalisista hegemonialla, jota keisari kannatti lisätäksään näin "maallista" valtaa.

Kansallista identiteettiä sekä parlamentaarista demokratiaa hyväksyen käyttäen porvaristo alkoi luoda kansallisvaltioita oman pääoman kasvunsa suojaksi. Kansallisvaltio yhteiskuntarakenteena tarjosi verovarojen rakennetun koulutusjärjestelmän, joka takasi teknisesti edistyneemmän työvoiman saannin edellyttä yhteiskuntarakenteita paremmin.

Parlamentaarinen demokratia toimii kapitalismin kulisina

Parlamentaarinen demokratia on luotu kulliseksi yksityisomisteisen pääomatalouden vallalle. Yhtenä erinomaisena esimerkkinä tästä on Nokian pääkonttorissa vuoden vaihteesta 1987 tienoilla Väyrysen sekä kokoomuksen ja RKP:n puheenjohtajien allekirjoittama salainen aiesopimus, joka tunnetaan myös nimellä "kassakaappisopimus". Sen keskeisenä alullepanijana oli merkittäviä yksityisomisteisen pääomata-

Sotilaspoliittisten liittojen merkitys yhteiskunnalle

Vapaassa markkinataloudessa parlamentaarinen demokratia palvelee yksityisomisteista pääomataloutta. Yksityinen sektori asettaa yhteiskunnan demokraattisille järjestelmille reunaehdot joiden mukaan demokratian tulee toimia. On harhaan johtavaa luulla että kapitalismi palvelisi yhteiskunnan tarpeita. Kapitalismissa yksityisomisteinen tuotanto palvelee ensisijaisesti yksityisomisteisen pääoman tuoton / arvon kasvua.

Suomen kansalla on voimakas kielteinen mielipide kaikenlaisiin sotilasliittoutumiin liittymistä vastaan. Tuo mielipide on opittu kantapään kautta viimeisen vajaan sadan vuoden aikana. Suomen herroilla sitävastoin on edelleenkin tunkua Natoon tai EU:n nopean toiminnan joukkoihin. Nato-kummppanuutta syvennetään, eikä enää välttämättä haeta oikeutusta sotilasoperaatioihin YK:lta. Kuva viime syksyn Rauhanmarssilla.

louden teollisuusjohtajia. Nämä teollisuusjohtajat lupasivat tukea porvaripuolueita tulevissa vaaleissa huomattavasti normaalia suuremmalla rahasummalla varmistaakseen tulevan talouspolitiikan uudelleen liberalisoinnin.

Hallitu rakennemuutos suurpääoman tarpeisiin

Voimme kiistatta todeta tämän vuoden jälkeen tapahtuneen kiittävän talousliberalistisen rakennemuutoksen jatkuneen näihin päiviin asti johdonmukaisesti. Rahamarkkinoiden avaaminen ja kasinotulouden pyöryttäminen täyteen vauhtiin laukaisi Harri Holkerin lanseeraaman "hallitun rakennemuutoksen". Sitä seurasi nopeassa tahdissa tapahtunut yhteiskunnallisessa omistuksessa olevien tuotantolaitosten massiivinen yksityistäminen. Tämän yhteiskunnallisen talouden liberalisoinnista saamme nyt tänäkin päivänä kärsiä katkerasti!

Yhteiskunnat, joihin kohdistuu kuvitteellisia tai todellisia sisäisiä tai ulkoisia turvallisuusuhkia, pyrkivät aina luomaan näitä kriisejä vastaan turvallisuusorganisaatioita. Kapitalismissa näitä ulkoisia ja sisäisiä turvallisuusorganisaatioita luodaan ensisijaisesti pääoman turvaksi sekä luomaan edulliset edellytykset pääoman kasvuille. Tässä kirjoituksessa käsiteltävää turvallisuusuhat on rajattu käsiteltävään kansallisvaltion tai liittovaltion kokemaa ulkoista aseellista uhkaa sekä sisäisiä valtakenteita horjuttavia uhkia. Kun suurpääoma monopolisoituu ja kasvaa yli kansallisten rajojen, kansallisvaltion taloudellista rakenteellista rajoitetta muodostuu rasite pääoman kasvuille, jolloin nämä rajoitteet tulee purkaa. Tällöin

maantieteellisesti sitoutunut kansallisvaltio sekä sen turvallisuusorganisaatiot menettävän merkityksensä pääomalle. Näin suurpääoma siirtyy kannattamaan ylikansallisia sotilasorganisaatioita ja -liittoja jotka palvelevat paremmin sen tarpeita kansainvälistyvässä talous- kilpailussa.

Turvallisuusorganisaatioita kapitalin turvaksi

Erityisen hyvin sotilasorganisaatioiden merkitys pääomalle tulee esille vanhojen talousimperialististen yhteiskuntien sotilasorganisaatioiden rakenteissa. Kapitali-imperialistisissa maissa on helposti havaittavissa pääasiassa kahta käyttötarkoituspäätökseltään erilaista sotilailista organisaatiota. Kapitali-imperialistisen armeijan ensisijainen tarkoitus on luoda ja turvata pääoman kasvuille edulliset edellytykset kansallisvaltion rajojen ulkopuolella. Tällaisia armeijoita ovat yleensä tarpeellisen toimintavalmiuden omaavat palkka-/ammattiarmeijat. Ne rakentuvat palvelemaan ensisijaisesti yksityisomisteisen suurpääoman etuja kansallisvaltion rajojen ulkopuolella. Toisena turvallisuusorganisaationa on yleensä maantieteellisesti ja kansallisisidentiteetillisesti sidottu paikallisuutuuksien organisaatiot, joiden sotilaallisten strategien taistelunluovo on vähintäänkin kyseenalainen. Ne on yleensä sidottu isomman kansallisen turvallisuusorganisaation osaksi. Tällaisia sotilasorganisaatioita ovat esim. Isossa-Britanniassa Territorial-army, USA:ssa The Army National Guard (ARNG) ja Suomeen perustettavat maakuntajoukot.

Suunta ammattiarmeijoihin ja kaiken sortin turvallisuusjoukkoihin

Nykyisessä tilanteessa, jossa ammattiarmeijan vaatimia miehistövahvuuksia on vaikea täyttää, kun ammatin työturvallisuusriskit ovat lisääntyneet räjähdysmäisesti, ovat ainakin USA ja Englanti ruvenneet täydentämään ulkomailla olevien ammattiarmeijoiden puuttuvia reserviä näillä "viikonloppu sotilailla". Tästä johtuen USA:ssa on otettu käyttöön laki (Stop loss law, joka kaikessa irvokkuudessaan on otettu pörssi-taloudella maailman sanastosta) joka velvoittaa ARNG:n reserviläiset aktiivipalvelukseen aluerajojensa ulkopuolelle.

Näiden kansallisten turvallisuusorganisaatioiden lisäksi suurpääoman omistajat tukevat puoliosotilaalisia sotilasorganisaatioita, jotka on muodostettu poliittisin perustein suojelemaan laillista ja laitonta yksityisomisteista pääomaa ja niiden sisäpoliittisia tavoitteita. Tällaisia paikallisisidonnaisia organisaatioita ovat esim. suojeluskunnat, kodinturvajoukot, Filippiineillä ja Etelä-Amerikassa (esim. AUC Autodefensas Unidas de Colombia) perustetut puoliosotilaalliset yksityiset ja militantiarmeijat. Edellä mainitut väkivaltakoneistot ovat syöllistyneet useiden miljoonien ihmisten poliittisiin murhiin. Pelkätään Filippiineillä on arvioitu 3 miljoonan ihmisen saaneen surmansa poliittisissa puhdistusoperaatioissa. Näiden kaiken kirjaviiden paramilitariarmeijoiden lisäksi liberalistisessa talouspoliittisissa etuja ajavat monenmoiset sissi- tai terroristijärjestöt kuten esim. UNITA ja CONTRA.

Ylikansallinen pääoma tarvitsee ylikansallista sotilasorganisaatiota

Samalla tavoin kuin pääomaimperialistiset armeijat turvaavat

pääoman kasvua, myös NATO rakentuu turvaamaan kapitalistista yhteiskuntarakennetta. Mutta jatkán puolustusorganisaation muodosta johtuen sen on Euroopan tavoin täytynyt ruveta luomaan monikansallisia, joustavasti ja nopeasti liikuteltavia joukkoja (NRF, Nato Response Force), jotka eivät ole sidoksissa kansainvälisiin demokraattisiin rakenteisiin kuten YK:hon tai Etyjiin. Näitä Naton ja EU:n nopeatoiminnan interventiojoukkojen perustamista on perusteltu kirjavasti ja lennokkaasti terrorismin vastaisella sodalla ja rauhaanpakotamis- tai kriisinhallinta-tarpeilla.

Sodankäyntiä "humanisiin" tarpeisiin

Tällaisia humanitäärisiä tarpeita varten on ennenkin perustettu kansainvälisiä interventiojoukkoja kautta ihmiskunnan historian. Menemättä antiikin historiaan ovat ristiretket juuri tällaisten korkeiden humaaneiden periaatteiden mukaan perustettuja ja lähetetty levittämään senaikaista länsimaista korkeamoraalista uskonto- ja talousoppia. Tuskin silloinkaan moni rohkeni epäillä näiden interventiojoukkojen humaaneja tai moraalisia syitä.

Voisimme toki väitellä loputtoman pitkään myös ensimmäisen maailmansodan jälkeen 14 länsivallan lähettämien monikansallisten interventiojoukkojen humaaneista tarkoituksesta niiden tukien Venäjän sisällissodassa mitä tahansa Neuvosto-Venäjän vastaista ryhmittymää, tai Hitlerin kokoamista kansainvälisistä sotajoukoista, joiden humanistimoraalinen tehtävä oli tuhota bolsevismi maailmankartalta. Listaa voitaisiin jatkaa loputtomiin.

Loppujen lopuksi voisi todeta, että pääsääntöisesti suurpääoman omistajat kuvittelevat tai antavat ymmärtää perustettavien sotajoukkojen toimivan humaaneista lähtökohdista jo siksi, että ne puolustavat ja edistävät kapitalistista markkinataloutta ja sen mekanismeja. Kenraali Klaus Naumannin johdolla laaditussa Saksan armeijan sotilaspoliittisella selonteolla tämä tuodaan esille pyrkien yksiselitteisesti toteamalla "Saksan armeijan tehtävänä on turvata vapaa maailmankauppa ja esteetön pääsy markkinoille ja raaka-ainelähteille kaikkialla maailmassa" (Verteidigungspolitische Richtlinien, VPR 1992).

Käsitellessämme tässä artikkelissa kansainvälisiä, suurpääoman etuja ajavia sotilasorganisaatioita tarkoitamme sekä EU:n että Naton nopean toiminnan joukkoja. Clausewitzin sanoessa sodan olevan politiikan jatke voisi siihen lisätä, että se on, yleisesti ottaen, kapitalistisessa yhteiskunnassa talouspolitiikan jatkamista sotilaallisin keinoin. Sodalla pyritään saavuttamaan pääasiallisesti taloudellisia etuja.

Eli, kuten kenraali Naumann asian ilmaisi "maailmassa on enää vain kaksi valuuttaa: taloudellinen valta ja sotilaalliset keinot sen käyttäntöön panemiseksi" ja jatkaa "Saksan armeijan on totutettava sotilaat jälleen kuolemaan" (Der Spiegel, 18.1.1993).

Peittelyllä EUn jäseneksi

Hannu Kautto

Viestijä, politiikan ja visuaalisen kulttuurin tutkija Anne Koski tutki väitöskirjassaan "Niinkö on jos siltä näyttää?" kuvaa ja mielikuvaa YLE:n uutisten TV1 ja FST EU-neuvottelujen uutisoineissa 1992-94. Italialaisen kirjailijan Luigi Pirandello (1867-1936) näytelmässä *Così è (se vi pare) - Niin on (jos siltä näyttää)* kaksi henkilöä saa kolmannelta sangen erilaisen kuvan. Kekkonen vänsi lopun: jos siltä pannaan näyttämään.

Koiviston mukaan turvallisuuspoliittiset syyt puolsivat EUn jäseneksi hakemista, mutta syytä ei voinut käyttää julkisuudessa. Puhuttiin turvallisuusvaikutuksista, jotka olivat täysin mielikuvituksellisia. Lännettäjät halusivat Suomen tunnistamista länsimaaksi ja irrottautumista suomettamisesta sekä pelkäsivät Suomen joutuvan toisen luokan maaksi jäädessään EUn ulkopuolelle. Konkreettisesti osoitettavia varmoja taloudellisia hyötyjä EU-jäsenyydestä ei voitu esittää.

Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan YUTP sitoutuminen ja maatalousneuvottelut olivat pääkysymykset, joissa Suomi joutui tekemään myönnytyksiä. Suomalaisille selvisi, että puolueettomuus ja EU-jäsenyyks eivät ole yhteensovitettavissa. Maatalouskohdista neuvoteltaessa törmättiin usein EU-säädoksiin.

Puolueettomuus

Maastriichtin sopimus asetti YUTP:n tavoitteeksi yhteisen puolustuksen. EU-jäsenmailta edellytetään vähintään tarkkailija-asemaa Länsi-Euroopan unionissa WEU. Suomen ulkopoliittinen johto pyrki julkisuudessa mielikuvaan, ettei EU-jäsenyyks muuttaisi merkittävästi Suomen ulkopoliittikkaa tai Suomen ulko- ja turvallisuuspoliittista asemaa. Aivan kansanäänestyksen edellä hallitus kertoi Suomen aikeesta hakea WEU-tarkkailijaksi EU-jäsenenä.

Komission ulkopoliittinen neuvonantaja Fraser Cameron uskoi 1992, että Suomen on vaikea jatkaa puolueettomuutta ja että maataloudessa siirtymäaikaan läpimeno on helpompaa kuin pysyvien poikkeuksien saaminen. Englannin varauloministeri Tristan Garel-Jones kehotti Suomea hakemaan pikaisesti jäsenyyttä, joka uutisissa esitettiin vetoamuksena. Uutisissa ulkomaaalaisia asiantuntijoita ja osapuolia käytettiin hyvin osoittelevasti EU-myönteisen viestin lähettämiseen.

Saksan liittokansleri Helmut Kohl vieraili 5.3.92 Helsingissä kertomassa, että turvallisuus- ja puolustuspolitiikka on sidoksissa NATOon ja vain sen kanssa turvallisuutemme voidaan taata tulevaisuudessakin. Poliitikot myönsivät jälkikäteen, että Kohlia käytettiin ilmapäin muokkaukseen Suomessa. Ranska tuki Suomen EU-jäsenyyttä. Suomen hallitus loi vaikutelman siitä, että puolueettomuudesta voidaan neuvotella, ja muotoili asian liittoutumattomuudeksi kuten Ruotsi.

TV-uutisissa 27.2.92 ulkoministeri Väyrynen väitti, että tiedonannossa määritelty puolueettomuus on mahdollista jäsenenä. Tämä oli harhaanjohtavaa, sillä liittoutumattomuus ei ole sama kuin puolueettomuus. Epämääräisyyksiä pidettiin yllä kotileiön vuoksi. Eduskunta päätti

Kuva Esplanadin puistosta vuodelta 1994, kun Suomea oltiin viemässä EU:n jäsenyyteen. Tämä porukka kyllä tiesi tai osasi aavistaa, mitä on tekeillä. Silti reilut 58% kansasta uskoi, mitä EU-myönteinen eliitti selitti. Tulee kuulemma 100.000 uutta työpaikkaa.

jäsenyyshakemuksen jättämisestä 18.3.92 lyhyemmän kaavan mukaan eli reunaehdoilla. Tätä pidettiin puolueettomuusvaatimuksesta luopumisena. Pääneuvottelija Veli Sundbäck vei hakemuksen Brysseliin. Kuriiri Sundbäck esitettiin uutisissa näytökseenä valtiovalan tuella.

Uutisissa 10.4.92 kerrottiin, kuinka Ruotsin radion haltuunsa saamassa raportissa sanotaan, että jäsenyyks johtaa keskinäisiin sotilaallisiin avustustoimiin sekä WEU- ja NATO-jäsenyyteen. Vuodolla muokattiin ehdokasmaita ja niiden yleisöä Lissabonin kokoukseen. Lissabonin huippukokouksuutisissa 26.6.92 todettiin, että EU edellyttää jäsenilään ehdoton suostumista Maastriichtin liitosopimukseen eikä Suomelle suoda mitään poikkeuksia EUn ulko- ja puolustuspolitiikasta. Silti Väyrynen puhui uutisissa 4.11.92 vielä puolueettomuudesta, joka on selvää harhaanjohtamista. Uutisissa 30.1.93 luettiin sähkö siitä, ettei Suomi tule vaatimaan esimerkiksi ulko- ja turvallisuuspolitiikan osalta poikkeuksia alkavissa neuvotteluissa.

Ulkopoliittikan ylin johto ei tullut enää kertomaan puolueettomuuden tulevaisuudesta. Suomen strategiana YUTP-neuvotteluissa oli välttää yksityiskohtien meneminen. Kun Suomi 21.12.93 hyväksyi virallisesti EUn neuvotteluissa, ei uutisissa yksilöity, mitä tämä tarkoitti. Suomi korosti lehdistötiedotteessaan, että Suomi saavutti omat neuvottelutavoitteensa. Vaikka kaikille oli selvää, että Suomen asema puolueettomana maana tulee muuttamaan, hallitus venkoili WEU-tarkkailija-aseman julkistamisessa ja myönsi vasta kansanäänestysviikolla 1994 WEU-tarkkailijajäsenyyden hakemisen.

Puolueettomuustoiveiden ylläpitämisellä luotiin suotuisaa ilmapääpiiriä hakemuksen jättämistä varten. Hallitus ei joutunut vedäyksestä tekemään tilii kameran edessä. EU-toimittajat ovat myöntäneet, että asioita peiteltiin toimittajien ja ulkopoliittikasta vastaavien poliitikkojen sanattomasta sopimuksesta. On puhuttu toimittajien ja mielipidevaikuttajien vaikeamisesta. Turvallisuuspolitiikkaa käsittelevissä uutisissa salattiin asioita, esitettiin ristiriitaisia tulkintoja ja viestittiin matalalla profiililla hämäämistarkoituksessa.

Maatalous

Suomen maatalouden elinehto oli ilmastollisten erityisolosuhteiden

tunnustaminen jäsenyyshakemuksissa ja osana yhteisen maatalouspolitiikan periaatteita. Suomen tavoitteena neuvotteluissa oli sovittaa kansallinen maatalouspolitiikka EUn yhteiseen maatalouspolitiikkaan. Tärkeimmät kysymykset olivat hintasopeutuksen siirtymäajat, maatalous- ja rakennetukialueet, Suomen ja EUn rahoitusosuudet näissä tukimuodoissa ja tuotantokiintiöt.

Maatalouden EU-tuottajahinnat 1992 olivat 40-50 prosenttia alemmat kuin Suomessa. Suomen tavoitteena oli asteittainen hintatason laskeaminen siirtymäkauden aikana. Suomi vaati pohjoista tukea peltopinta-alan ja kotieläinten määrän mukaan. Osa pohjoista tukea koetettiin saada EUn maksamaksi. Koko maa oli tavoitteena saada luokitelluksi epäsuotuisaksi alueeksi - Less Favoured Area LFA. Suomalaiset puhuivat arktisesta tuesta, ja tavoitteena oli muuttaa EUn maatalouspolitiikkaa luomalla kokonaan uusi maataloustukimuoto.

Hintasopeutus ei mennyt neuvotteluissa läpi, mutta EU taipui kompensoimaan hintasopeutuksen kustannuksia osittain ja Suomi sai turvalausekkeen markkinahäiriöiden varalle. EU aikoi myöntää LFA-tukea 70 prosentille Suomen pinta-alasta, mutta tuen piiriin saatiin 85 prosenttia ja oikeus maksaa pohjoista kansallista tukea 62. Leveyspiirin pohjoispuolelle sekä tietyn kriteerein sen eteläpuolelle. Komissio karsi muun muassa Suomen sokerikiintiöitä. Suomi tulkitsee, että kansallinen tuki etelään on pysyvä, mutta komissio ei hyväksynyt koskaan tätä. Suomi sai jatkaa kansallisen tuen maksamista määräajaksi. Maatalousneuvotteluissa Suomi joutui antamaan kaikissa isoissa neuvottelukysymyksissä periksi.

Suomi loi loppuvuodesta 1993 ja alkuvuodesta 1994 mielikuvaa neuvottelukriisistä. Kuuman neuvotteluvaiheen aikana Suomen edustajat välttelivät julkisuutta. Kesällä 1994 näytökset lisääntyivät. Suomi yritti peitellä kansallisen tukipaketin käsittelyssä ilmenneitä ristiriitoja. EU ja Suomi järjestivät eri vaiheissa sopimukseen pääsyä julistavia näytöksiä, joilla pyrittiin mielikuvaan neuvottelujen onnistuneesta päätöksestä. Kaikkien näytösten jälkeen ilmeni uusia ongelmia.

TV-Nytt esitti 8.2.94, kuinka lähdetään neuvotteluihin Brysseliin. Ulkoministerin Heikki Haavisto auki jäänyt salkku pullautti sisältönsä lentoaseman lattialle. Toimittaja piti Haaviston vahinkoa neuvottelun

vertauskuvana. Salkkutapauskuvasta tuli suomalaisten neuvottelijoiden aikaansaannoksia ja Suomen asemaa EUssa kyseenalaistava vertauskuva.

TV-uutiset esitti 8.2.94 ulkomaankauppaministerin Pertti Salolainen haastattelun: "Nyt ollaan siinä vaiheessa, jossa tämä kriisi on tulossa aivoiksi. Emmekä sitä enää peittele". Hän myönsi aivoimesti, että peittelyä harrastettiin. Uutisissa 28.2.94 Salolainen myönsi, että EU odottaa Suomen maksavan itse EU-tukien yli menevän pohjoisen tuen, jolla ei enää tarkoitettukaan EU-tukia vaan kansallisia lisätoimia.

Uutisissa 1.3.94 Haavisto vastasi vaikeravalla ja riutuneella äänellä, että vaikeuksia on todella paljon. Suomalaiset kävivät kamppailua, johon ei EUssa suhtauduttu vakavasti. Seikka, ettei Suomi saanut lupaa maksaa kansallisia tukia pysyvästi Etelä-Suomeen, ei noussut esiin. Myöhäsuutisissa Aho sanoi tiukasti: "Tämä ei ole sopimus. Tämä on pohja, jolta voi syntyä sopimus". Aho lioitteli Suomen neuvottelumahdollisuuksia. Viinanen oletti totuudenvastaaisesti, että alkuvuosisienkin jälkeen Suomi voisi pysyä nettosaajana, ja että tukirahan määrä nousisi vuosien mittaan. Sails katsoi ensin kameraan, mutta käänsi pokaan pettäessä katseensa kamerasta. Valtiosihteri ei pysynyt Viinanen arvion takana. Hallitus tulkitsee neuvottelujen jatkuvan, mutta EU antoi ymmärtää neuvottelujen päättyneen.

EU pyrki monessa kohtaa vesittämään jälkikäteen neuvottelutulosta. Komissio ilmoitti, että Suomen kansallinen tuki olisi väliaikaista ja laskevaa eikä pysyvää. Hallitus päätti tekeytyä tietämättömäksi asiasta. Neuvottelutuloksen vesitystytyksistä tulkintaerimielisyys kansallisen tuen maksuikouden pysyvyydestä Etelä-Suomeen ei tullut TV-uutisissa esiin. Sokerikiintiöistä sai paljon huomiota uutisissa. Näin salattiin tärkeämpää aihetta. Jos olisi selvinnyt, että kansalliset tuet eivät ole pysyviä, olisi todennäköisesti kansanäänestyksessä torjuttu jäsenyyssopimus.

Uutisissa 27.8.94 Haavisto haukkui komissiota: "... tuollaiset jotkut todella teoriaherrat sitten tulevat tuntevansa Suomen olosuhteet paremmin...". Syyskuun alussa 1994 ilmestyi Helsingin Sanomien mielipidekysely, jossa EU-kannattajia oli vain kaksi prosenttia enemmän kuin vastustajia, joiden määrä oli kasvanut edellisestä kyselystä yhdeksän prosenttia. Uutisten 9.9.94 mukaan neuvotteluissa oli rentoutunut ilmapäiri, mutta Mikko Pesälän hymy oli väkijäinen. Pesälä selitti, että vuoristotuki tullaan määrittelemään teknisellä tasolla objektiivisten (sic!) kriteerien mukaan. Pohjoisen tuen alue tai LFA-alue eivät kumpikaan kata koko Suomen peltopinta-alaa ja siirtymäkauden jälkeen on mahdollista maksaa 141-tukia vain vakavissa vaikeuksissa oleville tiloille.

Ilmeni ongelmia lisähinnoissa. Suomi pyysi komissiota virallisesti ja julkisesti vahvistamaan Suomen esittämät tulkinat. Haavisto totesi 12.10.94, että kaikille suomalaisille maataloustuotteille voidaan maksaa lisähintoja. TV-uutiset 14.10.94 esittivät Suomen ja EUn tiedotustilaisuuksat maataloustuesta. Maa- ja metsätalousministeri Mikko Pesälä antoi lausunnon paperista lukien kohti kamaraan räpytelien silmiään ja nostellen kulmakarvojaan: "Myös lisähintoja tullaan maksamaan suunnitellulla tavalla. Asiassa noussut häly on käsitykseni mukaan siten aiheeton". Pesälä joutui mollaamaan ministeriönsä ylijohtajaa. Toimittaja kysyi, oliko Ilkka Ruuska väärässä, kun hän YLEn EU-keskustelussa sanoi, että ympäristötuista ja lisähinnoista ei ole sopimusta EUn kanssa. Pesälä vastasi huojuen, suu ja pää

Jatkuu sivulla 10...

Hyvinvointivaltio

Yhteiskunta polarisoituu. Sosiaaliturva kaventuu. Tuki teollisuudelle runsastuu. Irtisanomiset lisääntyvät.

Pankit kuitaavat ennätysvoittojaan.

Tuotantoa ulkoistetaan. Palveluita yksityistetään. Pääomat kiertävät kaukaa kotimaan.

Logistiselle syklille on ominaista nopeus sekä kapitalistien kasvava ahneus ja kopeus.

Köyhyydessä elää yli puolimiljoonaa suomalaista lasta ja aikuista.

Missä parveutuu markkinaraha, väijyy myös nöyryytys ja paha.

Ainoastaan aika - ei raha voi liikkua vain yhteen suuntaan.

Kuinka monta sataatuhatta nyrkkiä meidän on iskettävä pöytäan saadaksemme takaisin ihmisarvomme?

Helsingissä 18.5.2006
Matti Laitinen

Terveydenhuollon yksityistäminen lopetettava

Vapputervehdykset 2006

Intimiteettisuojaan takia olemme jättäneet nimet pois verkkosivuiltamme

Eläkeläiset irti köyhyysloukusta

Eduskunta on hyväksymässä EU:n jo kertaalleen kuollutta perustuslakia

Eduskunnan suuri valiokunta päätti 7.4. kantansa EU:n jo kertaalleen kuopattuun perustuslakiin. Ja mitäpä muuta se osasi EU:n mallioppilaana päättääkään kuin, että eduskunnan tulisi hyväksyä ja ratifioida EU:n jo kuollut ja kuopattu perustuslaki. Aivan yksimielinen suuri valiokunta ei kuitenkaan ollut. Valiokunnan työjaoston esitys suositteli eduskunnan täysistunnolle EU:n perustuslain hyväksymistä ja sen ratifiointia. Työjaoston esitys voitti äänestyksessä äänin 18-7.

Vastustajien joukkoon kuuluivat demarit Arja Alho ja Marjaana Koskinen, vihreät Heidi Hautala ja Merikukka Forsius, vasemmistoliittolaiset Outi Ojala ja Pentti Tiusanen sekä lisäksi kristillisten Toimi Kankaanniemi. Kankaanniemi myös esitti neuvoo-antavan kansanäänestyksen järjestämistä perustuslaista, mutta hänen esitystään ei kannatettu.

EU:n vastaiset järjestöt järjestivät nopealla aikataululla mielenosoituksen Eduskunnan edustalle. Valitettavasti paikalla oli vain EU:n Vastaisen kansanrintaman ja Suomi EI-EU -järjestöjen edustajia.

Reijo Katajaranta EUVKr:stä totesi, että EU:n perustuslaki sitoo Suomen peruuttamattomasti EU:hun ja antaa EU:n päättävälle elimille ylimmän päätösvalan Suomen asioista. EU:n perustuslaki menee yli Suomen lainsäädännön ja Suomen perustuslain. Jos Suomen lainsäädännön ja EU-lakien ja direktiivien välille tulee ristiriitaa, EU:n lait pätevät. Tämä on sanottu EU:n perustuslain 1 osaston artiklassa 6 näin: "Tämä perustuslaki sekä lainsäädäntö, jota unionin toimielimet antavat käyttäessään sille annettua toimivaltaa ovat ensisijaisia jäsenvaltioiden oikeuteen nähden."

Samoin Ulko- ja puolustus-

Hallitus aikoo väenvängällä hyväksyttää eduskunnalla EU:n jo raatona makaavan perustuslain. Kokoomuksen ohjauksessa oleva Eduskunnan suuri valiokunta otti myönteisen kannan perustuslain hyväksymiseen 7. huhtikuuta. Muuttamat EU:ta vastustavat järjestöt olivat valppaita ja järjestivät mielenosoituksen Eduskunnan edessä. Kuvassa Suomi Ei - EU -järjestöä edustava Päivi Eskola Turusta.

politiikka ovat EU:n perustuslain mukaan EU:ssa päätettäviä asioita. Perustuslain 1 osaston 12. artiklassa kohta 4 sanotaan: "Unionilla on toimivalta määrittellä ja toteuttaa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, mihin kuuluu myös yhteisen puolustuspolitiikan asteittainen määrittely. Näin perustuslaki vie Suomelta kaiken ulko- ja puolustuspolitiittisen riippumattomuuden ja itsenäisyyden. Nyt meitä aivan kuin annetaan tosiasiana jo sopeutetaan EU:n kriisinhallintaan ja Nato-yhteistyöhön."

Menetämme kansallisen päätösvalan. 1 osaston 7. artikla tekee EU:sta oikeushenkilön. Se merkitsee, että EU voi tehdä kaikkia sen jäsenmaita koskevia sitovia sopimuksia mistä tahansa asiasta ja minkä instanssin kanssa tahansa. 1 osaston 12. artiklassa kohdassa 2 sanotaan: "Jäsenvaltiot käyttävät toimivaltansa siltä osin kuin unioni ei käytä

omaansa tai on päättänyt lakata käyttämästä sitä." Tällä tavoin jäsenmaa on yksiselitteisesti antanut päätösvaltansa EU:n elimille. Suomi saa käyttää omaa päätösvaltaansa vain sikäli, kuinka se EU:lle sopii.

EU:n talouspolitiikka on äärimmäisen kovaa oikeistolaista uusliberalismia. Kun Suomi liitettiin EU:hun v. 1995 alusta Suomeen luvattiin todellista investointien vyöryä. Toisin on käynyt. Lopuksi puhuja viittasi 1970-luvulla esitettyyn käsitteeseen "jälkiteollinen yhteiskunta". Vasta nyt hän sanoi alkavansa ymmärtää, mitä jälkiteollinen yhteiskunta tarkoittaa, kun teollisuutta siirretään muualle tai lakkautetaan Voikkaan tapaan. Nyt Suomi alkaa todella olla aidosti "jälkiteollinen yhteiskunta".

Päivi Eskola Suomi EI-EU-liikkeestä puhui mm.: Yhä vieläkin Suomen perustuslain 1 §:ssä lukee

että **Suomi on täysivaltainen tasavalta.** Lisätty siihen on kohta: Suomi osallistuu kansainväliseen yhteistyöhön rauhan ja ihmisoikeuksien turvaamiseksi sekä yhteiskunnan kehittämiseksi. Nyt kuitenkin Suomen päättäjät ovat lähettämässä poikiamme USA-johtoisin Natosotiin mukamas kriisinhallinta-tehtäviin ja demokratialähetystyöhön. Miten me tai USA ollenkaan voi viedä demokratiaa minnekään kun sitä ei ole heillä - eikä edes meillä, Suomessa.

Suomen perustuslain 2 §: **Valtiovalta Suomessa kuuluu kansalle, jota edustaa valtiopäiville kokoonnutnut eduskunta.** Siis vain edustaa, ei omista, valtiovalta Suomessa kuuluu kansalle. Ministerit - hallituksemme - ovat virkatoimistaan vastuunalaisia eduskunnalle (SP 6 §, 2. mom). Nyt meidän eduskunnassamme on käynyt niin, että hallitus vie ja eduskunta vikisee eikä

pidä kiinni perustuslaillisista velvollisuuksistaan eikä oikeuksistaan edustaa kansan tahtoa. Tämä EU:n perustuslain hyväksyminen on surullinen näytös eduskunnan alenustilasta. Vaan suomalainen kansa, miksi äänestämme aina samat kasvot eduskuntaan, emmekö ole oppineet, että sitä saa mitä tilaa? Ministerien on oltava rehellisiä ja taitaviksi tunnnettuja Suomen kansalaisia (SP 60 §, 1. mom). Onko todella näin vai ovatko he vain EU-sopivia?

Nyt eduskunta saa käsiteltäväkseen EU:sta niitä ehdotuksia ja säädöksiä, jotka muutoin perustuslain mukaan kuuluisivat eduskunnan toimivaltaan (96 §). Hallitus toimittaa tällaisen ehdotuksen eduskunnalle sen kannan määrittelyä varten. Suuri valiokunta ja yleensä yksi tai useampi valiokunta käsittelee asian - äänestämistä ei 96 §:ssä puhuta. Ulko- ja turvallisuuspoliittisissa asioissa ehdotus käsitellään ulkoasiainvaliokunnassa, jossa myös enemmistö on kolmen kopalla. Tarvittaessa jompikumpi valiokunta voi antaa lausunnon hallitukselle. Jos puhemiesneuvosto, jonka 18 jäsenestä 16 kuuluu kolmen puolueen koplaan, suvaitsee päättää, asia voidaan ottaa eduskunnan täysistuntoon keskusteltavaksi, siitä ei kuitenkaan päätetä eli äänestetä. Näin helpoksi on Suomen perustuslakiin 2000 tehty siirtyminen kansanvallasta alamaisuuteen - kansalta kysymättä. Ketkä olivatkaan Suomen "kansainvälistämisen" arkkitehdit, ketkä olivat ne, jotka suostuivat näin helppoon luovutusprosessiin meidän kustannuksemme? Heidät on saatettava korvauksvelvollisiksi!

Suomalaiset, niin kauan kuin Suomi on omamme, pitäkäämme siitä kiinni, voimme tehdä siitä paratiisin, jossa kaikkilla on hyvä olla, ei vain maansa ja kansansa myyjillä!

Naiset vaativat edelleenkin Ranskan vallankumouksen tavoitteiden toteuttamista

Kansan äänen järjestöt pitivät 8.3. Hermannin kerholla Naistenpäivän tilaisuuden, jossa Raika Kontturi selvitti päivän syntyhistoriaa.

Ranskan suuren vallankumouksen aikana yli kaksisataa vuotta sitten naiset nousivat ensimmäisen kerran barrikadeille. He vaativat paitsi yleistä äänioikeutta ja yhtyivät

vallankumouksen vaatimukseen - vapaus, veljeyys ja tasa-arvo. Vallankumous ei onnistunut, se hukutettiin vereen.

Seurasi pitkä "hiljainen aika". Vasta viisikymmentä vuotta Ranskan vallankumouksen jälkeen "Kommunistinen manifesti" antoi uutta toivoa kaikille sortetuille. Työväenliike sai tukeen tieteellisesti perustellun sosialistisen maailmakatsomuksen. Se loi perustan myös taistelevalle työläisnaisten liikkeelle. Tässä Suomen työväenliike ja sen vahvat naiset näyttivät esimerkkiä koko maailmalle. Sosialistisen liikkeen yhtenäisellä, miesten ja naisten, voimalla kaikki täysi-ikäiset naiset saivat ensimmäisenä maailmassa äänioikeuden. Sen jälkeen vuonna 1909 Amerikan Sosialistipuolue julisti Yhdysvalloissa kansallisen naistenpäivän. Seuraavana vuonna Sosialistinen II Internationaali teki päätöksen kansainvälisen naistenpäivän viettämisestä.

Vuonna 1911 ensimmäistä kansainvälistä naistenpäivää vietettiin

neljässä Euroopan maassa, Tanskassa, Sveitsissä, Saksassa ja Itävallassa. Ensimmäiseen kansainvälisen naistenpäivän joukkokokoukseen osallistui heti yli miljoona naista. Niissä vaadittiin naisille äänioikeutta, oikeutta työhön, koulutukseen ja syrjinnän lopettamista. Niissä eli Ranskan vallankumouksen henki! Ensimmäisen maailman sodan jälkeen syntyi työmiesten ja -naisten voimalla ensimmäinen sosialistinen valtio. Olojen vakiinnuttua uusi neuvostovaltio julisti kansainvälisen naistenpäivän vapaapäiväksi. Suomessa vuoteen 1945 saakka kansainvälistä naistenpäivää vasemmistonaistet viettivät hiljaisesti kotipiirissä suojeluskunnan ja ohran varjossa.

Vasta toisen maailmansodan jälkeen siitä tuli kansandemokraattisen ja kommunistisen liikkeen sekä Suomen Naisten Demokraattisen Liiton julistama juhlapäivä. SNDL:n toimesta ja koko kansandemokraattisen liikkeen voimalla naistenpäivänä on aina korostettu ja vaadittu

erityisesti naisten ja lasten aseman parantamista. Koko sodan jälkeisen ajan niihin on sisällyntynyt vaatimus vapaudesta, veljeydestä ja tasa-arvosta.

Kansainvälistä naistenpäivää on Suomessa vietetty vuosikymmeniä nimenomaan kansandemokraattisen liikkeen juhlapäivänä. Aiemmin siitä ei ole meillä hyväksytty yleiseksi juhlapäiväksi sen sosialistisen perustan vuoksi, eikä siitäkään huolimatta, että kansainvälistä naistenpäivää vietetään myös YK:ssa. Laajempaa hyväksymistä se on Suomessa saanut vasta Neuvostoliiton hajottamisen jälkeen.

YK:n toiminta naisten aseman edistämiseksi keskittyy neljään pääalueeseen: lainsäädännön parantamiseen, yleisen mielipiteen ja kansainvälisen toiminnan mobilisointiin, koulutukseen ja tutkimukseen. "YK:n toiminnan pääperiaatteena on se, että kaikkein vaikeimmille sosiaalisille, taloudellisille ja

poliittisille ongelmille ei voida löytää pysyviä ratkaisuja, ellei naisilla ole täysyä osallistumismahdollisuuksia ja enemmän vaikutusvaltaa".

YK:n pääperiaatteet näyttävät äkkiseltään hyviltä ja kauniilta. Tosiasiassa ne ovat pelkkää sanahelinää. Ne unohtavat työn ja pääoman välisen etujen syvän ristiriidan. Sen vuoksi jokainen kansainvälinen naistenpäivä on tulevaisuudessakin pidettävä alkuperäisellä sosialistisella luokkaperustalla.

Kansainvälisen naistenpäivän ja sen kaikkien tilaisuuksien pitää olla ihmisen puolesta kapitalistisen politiikkaa vastaan. Sen tavoitteena on edelleenkin kaiken kattavana - vapaus, veljeyys ja tasa-arvo!

**Hermannin kerholla
Kansainvälisenä
Naistenpäivänä 8.3.2006
Raika Kontturi**

...jatkoa sivulta 7

Peittelyllä EU:n jäseneksi

nykien, silmiään räpytellen: "Hän oli väärässä". Pesälä oli stressaantunut joutuessaan julkisesti valehtelemaan kameralle, koska totuuden myöntämisen seuraukset olisivat olleet kohtalokkaat kansanäänestyksessä. Media ei tehnyt johtopäätöstä Etelä-Suomen tukien määräaikaisuudesta.

Suomi Euroopan näyttämöllä

EU-parlamentin sopimusestymys uutisoitiin 4.5.94. Toimittaja julisti äänen mukaan kilpailun voittajat: ensimmäinen Ruotsi 380 ääntä puolesta, toinen Suomi 377 sekä Itävalta ja Norja jumboina 374 kyllä-ääntä. Samanaikaisesti nähtävät tulostaulukuvat veivät ajatukset Euroviisuihin. Lopussa äänestystulokselle nähtiin skolaamassa kokoomuslaisia kansanedustajia, jotka ainoana suomalaisena kansanedustajaryhmänä olivat seuraamassa äänestystä.

EU:n parlamenttivaltuuskunta kävi 30.4.93 Suomessa. Uutisissa näytettiin nousu Eurojunaan. Vertaus tulee Kalevi Sorsan kirjasta Paikallisuudella Eurooppaan 1991. Helsingin Sanomat kuvasivat jäsenyyttä matkana, pelinä, urheiluna tai tilana johon ollaan menossa tai jäämässä ulos. Kun kansanedustaja Seppo Kääriäinen nousi junaan, toimittaja irvaili, että EU-jäsenyyttä vähiten kannattavat kansanedustajatkin pyrkivät tähän junaan. Haastateltu ilomanttilainen liikkeenharjoittaja Veijo Saarelainen arveli, että kyse oli palkkiomatkasta. Kuohuviinilasi-kuvissa ja puheteksteissä vihjailtiin korruptiosta. Lopuksi MEP Gary Titley sanoi toimittajalle: "Nämä hiljaiset ihmiset, joita pidetään varautuneina, he muuttavat vappu-yönä ja ovat kuin englantilaiset uutena vuotena".

Suomen eliitin päässä EU-piireihin osoitettiin pääasiassa näyttämällä. Suomi ja media suuntasivat huomion pois YUTP- ja maatalousongelmista eli yhteisöllisyyttä ilmentäviä näy- töksiä käytettiin korvaamaan halut- tomuutta julkilausutusta kertoa jäsenysvelvoitteiden yksityis- kohdista.

Arvovallan osoittamisnäytöksistä voi päätellä, että mistä politiikassa ei voi puhua, ei tarvitse vaieta, vaan aiheisiin voidaan viitata ja niihin liittyviä merkityksiä pitää esillä näyttämällä. Omasta valta-asemasta ja uudessa viiteryhmissä saavutetusta jalansijasta olisi ollut epähenoa julistaa sanallisesti.

Poliittisen viestinnän tavoitteena voi yhtä hyvin olla epäselvyys ja tilanteen hämärtäminen kuin mieli- kuvien selventäminen. YUTP- kysymyksiä salailtiin, sillä jos YUTP-velvoitteet olisi tuotu selvästi esiin, olisi Suomen EU-jäsenyys ilmeisesti jäänyt toteutumatta. Samasta syystä valtiolta jäti kertomatta, että EU piti Etelä-Suomen kansallisia tukia siirty- mäkauden alenevina eikä pysyvinä tukina.

Suomen kansaa huijattiin. Veikko Vennamon usein toistama "Kyllä Suomen kansa tietää" ei pitänyt tällä kertaa paikkaansa. Kansan ei annettu tietää.

Anne Kosken väitöskirjan on Tutkijaliitto julkaissut. Kirjan voi tilata osoitteesta www.tutkijaliitto.fi, jos sitä ei löydy kirjakaupasta.

Ranskan hallituksen hyökkäys nuorisoa vastaan torjuttu

Ranskan hallituksen aikomukset heikentää nuorten työttömyysturvaa keräsi hallivat määrät mielenosoittajia kaduille. He olivat sitkeitä ja lopulta voittivat. Meillä Suomessa olisi viimeaikoina ollut aihetta vastaaviin suuriin mielenosoitukseen esim. paperiteollisuuden irtisanomisten johdosta, mutta Suomessa ay-liike ei tee mitään ja kansa taas on taas liian kilttiä ja nöyrää.

Kun Ranskan hallitus aloitti 16. tammikuuta hyökkäyksen nuorisoa vastaan aikoen ajaa läpi työllisyyteen liittyvän lain, CPE:n, se ei arvannut, millaisen vastareaktion se herättäisi. Aikaisemmin pääministeri Dominique de Villepin oli ajanut läpi lain, CNE:n, jonka mukaan alle 20:n työntekijän yritykset saavat irtisanoa uudet työntekijänsä milloin tahansa kahden vuoden aikana.

Kun tämä kohtasi vain kohtalaista vastustusta, päätettiin lisätä kaasua: CPE:n mukaan alle 26-vuotiaat nuoret olisi voitu milloin hyvänsä irtisanoa ilman erityistä syytä kah-

den vuoden koeajan aikana. Julki- lausuttu tarkoitus oli nostaa työllisyyssasetta, mutta tässäkin tapauk- sessa yli 20%:n nuorisotyöttö- myyttä yritettiin "parantaa" kapita- listin ehdoilla, niin ettei tämä vain olisi joutunut maksamaan mistään. OECD ja Ranskan työnantajien keskusjärjestö Medef puhuivatkin lain puolesta.

Ranskassa työläiset ovat taistelleet itselleen korkean irtisanomissuojan, ja jatkuvaan sopimukseen palkatusta työntekijästä ei ole mahdollista päästä eroon ilman pätevää syytä kuin maksamalla parin vuoden palkan suuruiset irtisanomiskorvaukset. Tätä yritettiin nyt murtaa.

Laki läpi poikkeusmenettelyllä

Kun parlamentti äänesti asiasta ensimmäisen kerran 8. helmikuuta, lakiehdotus meni vielä läpi. Mutta jo keskustelun toisena päivänä de Villepin joutui keskeyttämään istun- non ja turvautumaan pykälään, joka antaa pääministerille hallituksen luvalla mahdollisuuden ohittaa parla- mentti kiireellisinä pitämäänsä lakia säädettäessä.

7. maaliskuuta miljoona ranska- laista opiskelijaa ja nuorta työläistä osoitti mieltään lakia vastaan, ja opiskelijat olivat vallanneet noin puolet maan yliopistoista, kun senaattiä käsiteltiin asiaa.

Seuraavana päivänä senaatti kui- tenkin hyväksyi lain.

Opiskelijat julistivat maaliskuun 14. ja 16. päivän toimintapäiviksi, jona lähes miljoona osoitti mieltään lakia vastaan. Ay-liike tuomitsi lain kelvottomaksi ja määräsi laajan lakon maaliskuun 28. päiväksi.

Miljoonat kaduilla

28. päivän mielenosoituksiin saapui kaksi miljoonaa mielen- osoittajaa - ja myös tuhansia poliiseja hillitsemään "mielenosoittajien jouk- koon piiloutunutta vakivaltaista aineista". 60 yliopistoa oli lakossa, samoin rautatiet, bussit ja metro. Julkiset palvelut hyytyivät, ja painotyöläisten lakko esti päivit- täislehtiä ilmestymästä.

Joonas Laine

Juche-aatteen opintoryhmä vieraili KDKT:n suurlähetystössä

Korean Demokraattisen Kan- santasavallan suurlähetystö kutsui pohjoismaisia ystävä- järjestöjä vieraakseen Tukhol- maan 13.4.2006. Vierailun ja juhlan aiheena oli Auringon päivä (15.4.) eli toveri Kim Il Sungin 94. syntymäpäivä.

Suomesta paikalla oli myös Juche-opintoyhdistyksen yh- deksänhenkinen ryhmä sekä neljä toveria KTP:sta. Tilai- suuteen oli saapunut järjes- töjensä edustajia myös Ruot- sista ja Tanskasta.

Suurlähettiläs Jon In Chan toi- votti vieraat sydämellisesti tervetul- leiksi ja korosti, kuinka tärkeitä tällaiset hyvät suhteet ystävyys- järjestöjen kanssa nykyisessä maail- mantilanteessa ovat. Tilaisuus sujui monipuolisen seurustelun ja aterioi- nin merkeissä. Myös saimme kuulla suurlähettilään lasten korkeatasoisia musiikki-esityksiä.

Lopuksi tilaisuudessa paikalla olleet järjestöt allekirjoittivat adres- sin, jossa vaadittiin Koreoiden yhdistymistä ja USA:n imperia- listisen politiikan tuomitsemista.

Kuvamme KDKT:n suurlähetystöstä Tukholmasta

- Ylhäällä vasemmalla suurlähettilään tytär esittämässä korealaista laulua
- Yllä Heikki Männikkö vasemmalla ja Juha Kieksi neuvottelevat Tanskan Kommunistisen puolueen edustajien kanssa
- Vasemmalla Juha Kieksi allekirjoit- tamassa tilaisuuden adressia.

Ukrainan vaaleissa epäselvyyksiä

Huolimatta siitä, että parlamenttivaalit Ukrainassa pidettiin jo melkein kuukausi sitten, niiden tulosta ei ole vieläään virallisesti julkaisut.

Näitä vaaleja, joihin otti osaa muutamia kymmeniä puolueita ja liittoutumia voidaan liioittelematta pitää hyvin tärkeinä. Ensiksi, äänestämisen tapahtui ensimmäistä kertaa puoluelistoilla. Toiseksi, poliittisten uudistusten kautta Ukrainasta tuli parlamentaarinen – presidentillinen tasavalta, ja nyt parlamentti voi nimittää suoraan pääministerin, (joka valta taas on huomattavasti kasvanut). Lopuksi, ja ehkä tärkeimpänä, se kysymys tuli ratkaistuksi vahvistivatko vaalit nk. ”oranssi-vallankumouksen” tuloksen ja Ukrainan ”euroatlanttisen” suuntauksen. Oranssi-suuntauksen pääosien esittäjinä olivat sellaiset puolueet kuin Julia Timoshenkon liittoutuma, Viktor Jushchenkon ”Meidän Ukrainamme” ja vasemmistoreformistinen Ukrainan Sosialistinen puolue, jota johtaa Alexander Moroz - toista puolta edusti Ukrainan alueiden puolue, jota johtaa Jushchenkon entinen kilpailija presidentinvaaleista, Viktor Janukovich.

Mitä jommankumman ryhmän voitto toisi Ukrainalle käytännössä? Tähän kysymykseen vastattaessa on tärkeää pitää mielessä, ettei ”oranssi-vallankumous” alkuunakaan vastannut kysymykseen Ukrainan yhteiskunnallisen järjestyksen luonteesta. Tällä tasolla mikään ei ole muuttunut, eikä voikaan muuttua, koska vaikutusvaltaisista poliittisista voimista asiasta puhuu (eikä aina kovin luotettavasti) vain sovinnolliseksi muuttunut Ukrainan Kommunistinen puolue (UKP), jonka asemat ovat viimeaikoina oleellisesti heikentyneet. Tosiasiassa oranssivallankumouksen aikana vain kaksi kysymystä tuli ratkaistua: ensiksi Ukrainan ulkopoliittinen suuntautuminen USA:n ja EU:n antamalla aktiivisella tuella ”oranssille voimille” ja tämän mukaisesti myös Ukrainan venäjänkielisen väestön asema, toiseksi se, mikä harvainvaltainen ryhmä Ukrainassa saisi hallintaansa Ukrainan talouden.

Sergei Skvortskov, NKP:n keskuskomitean pääsihteeri

Näin ollen, mikäli ”oranssi” olisi voittanut parlamenttivaaleissa, nykyinen Ukrainan länsisuuntautuminen olisi saanut vahvistuksen ja Ukrainan siirtyminen Natoon olisi tullut yhä ilmeisemmäksi varsinkin kun käytettävissä olevien tietojen mukaan lännessä on jo tällainen päätös tehty. Kuitenkaan ei ole ollenkaan välttämätöntä, että Alueiden puolueen valtaan nostava voitto olisi automaattisesti määrännyt Ukrainan liittoutumaan Venäjän tai jonkun toisen IVY-maan kanssa – Ukraina vain jatkaisi taiteluaan lännen ja Venäjän välissä. Kuitenkin kysymys Natosta todennäköisesti poistettaisiin asialistalta. Itse asiassa vaalikampanjan aikana Viktor Janukovich toistuvasti vastusti Natoa, joka huomattavasti paransi hänen asemiaan, toisaalta hän taas kannatti Ukrainan liittymistä Euroopan unioniin (vaikka EU on juuri sanonut EI Ukrainalle, mutta tämä voi olla vain taktinen väistöllike.)

Vuosi sitten Neuvostoliiton Kommunistisen Puolueen johto ennako, että huolimatta presidentinvaaleissa koetusta tappiosta Janukovichin puolue tulee säilyttämään järjestöllisen ja rahoituksellisen valtansa. Tämä ennakkovarvio on toteutunut. Muistetaan kuinka Venäjän suora tuki on vaikuttanut kielteisesti Janukovichin tuloksiin, tällä kertaa Alueiden puolue kävi vaalikampain onnistuneella tavalla, ja vieläpä palkkaamalla poliittisen strategian suunnittelijoita, ei Venäjältä vaan USA:sta.

Kaiken kaikkiaan luonteenomainen piirre vaaleissa oli, ettei perustavilla poliittisilla voimilla ollut tarkasti ilmaistavaa poliittista ohjelmaa, vaan vain yleisiä poliittisia fraaseja. ”Oranssit” puhuivat paljon demokratiasta. Janukovich puolestaan puhui Jushchenkon virheistä, ystävyydestä Venäjän kanssa ja venäjänkielisen väestön oikeuksista luvaten virallisen aseman venäjän kielelle, joka on kotikielenä valtaosalle ukrainalaisista.

Vaaleissa on jälleen esiintynyt lukuisia väärinkäytöksiä. Vaalien edeltävissä valmisteluissaan viranomaiset panivat toimeen yksinkertaisesti mielikuvituksellisen idean: he muuttivat ukrainankielisiksi kaikki venäjänkieliset katujen nimet (ehdotomasti ennenkuulumaton tapaus!) ja kaikkien venäläisten asukkaiden sukunimet. Tämän tuloksena huomattava määrä äänestäjistä, ennen kaikkea Ukrainan kaakkoisosissa yksinkertaisesti jäi pois äänioikeutettujen listalta. Skandaalit, joita äänestyksen aikana tapahtui, aiheuttivat sen, että kansalaiset, joilla oli jo äänestysliput hallussaan, joutuivat odottelemaan jonoissa tunteja ja ylikin. Moni ei tätä kestänyt, vaan poistui äänestyspaikalta ja vaalikomisio ”laski” heidän äänensä valtaosaksi. Monilla läntisillä äänestysalueilla, joissa noin puolet ihmisistä käy töissä ulkomailla, äänestysprosentti nousi näennäisesti 80-85%:iin, ja tämä on hyvin epäilyttävää. Näyttää myös,

että eräillä alueilla Viktor Timoshenkon liittouma olisi varastanut ääniä jopa nykyiseltä presidentin Jushchenkon puolueelta. Tyytymättömänä ääntenlaskuun eräät ryhmät ovat valittaneet keskusvaalilautakunnan toiminnasta ja (mikä ihme!) valitukset on hyväksytty harkittaviksi ja vaalien virallisia lopputuloksia on kielletty julkaisemasta.

Vaalien epäviralliset tulokset ovat olleet seuraavia: Alueiden puolue 32% äänistä ja 42% edustajapaikoista, Julia Timoshenkon ryhmä 22%, Jushchenkon ryhmä 14%, Sosialistinen puolue yli 5% ja Ukrainan Kommunistinen Puolue on häidintuskin rikkonut 3% rajan. Täten mikään puolue ei ole saanut lopullista voittoa. Samoin kuin presidentinvaaleissa 2004 Ukraina jälleen jakautui maantieteellisiin perustein: venäjänkielinen Kaakkois-Ukraina on suosinut Alueiden puoluetta, kansallismielinen länsi on äänestänyt Jushchenkoa ja suuri määrä läntisiä ja keskisiä alueita on äänestänyt Julia Timoshenkon pois kärestä. Jälleen kerran on tullut vahvistetuksi, että poliittisesti Ukraina ei ole yhtenäinen – jotkut analyytikot puhuvat jakautuneesta Ukrainasta. Samalla kertaa on syytä painottaa, ettei jako ole etninen, koska myös venäjänkielisestä väestöstä merkittävä osa on ukrainalaisperäisiä.

Ennustuksemme vuoden 2004 presidentinvaalien jälkeen, kun Ukrainan Kommunistinen Puolue kieltäytyi tukemasta Janukovichia huolimatta ”oranssien” voimakkaasti länsimielisistä kannoista, että UKP:n tulevaisuus on epävarma, on osoittautunut oikeaksi. Nyt se juuri ja juuri pääsi 3% rajan yli kun sen kannatus joskus on ollut 30%. Mutta mitä tulee tapahtumaan jatkossa?

Toistaiseksi populistinen Ukrainan edistyskellinen sosialistinen puolue (UESP), joka teki työtä yksiselitteisesti venäjänmyönteisistä lähtökohdista, ei päässyt parlamenttiin, keräten näennäisesti vain 0,07% kannatuksen, mikä tuntuu hyvin epäilyttävältä. Mitä todennäköisimmin sen todell-

inen tulos on jokin 3,4–4%. Tuntuu uskottavalta, että puolue olisi kerännyt paljon enemmän kannatusta kuin aikaisemmin vasemmistolaisessa kentässä, jossa ääniä on vapautunut sen jälkeen kun UKP on heikentynyt ja Ukrainan sosialistinen puolue on liittynyt ”oranssin” leiriin. Kuitenkin tämän asemasta UESP on painottanut ortodoksisen kirkon aseman suojelua ja historiallista yhteyttä Venäjään, kiinnittämättä huomiota siihen, että Janukovichin puolue on jo vallannut tämän alueen.

”Oranssien” suhteen, jotka riitelivät pitkään ennen vaaleja, päätös on presidentti Jushchenkon puolueen aseman merkittävä heikkeneminen, kun Julia Timoshenkon liittoutuma merkittävästi ajoi sen ohi. Voimakkaasti esiintynyt Timoshenko siirtyi ajoittain oppositioon heikentäkkeen Jushchenkoa syyttään tätä hallinnon epäonnistumisista viimeisen vuoden aikana ja talouden kasvun hidastumisesta.

Huolimatta siitä, ettei vaalien virallista tulosta ole julistettu, kaupunkien uuden hallituksen muodostamiseksi käy jo väellä ja voimalla. Näyttäisi siltä, että voittaneen Janukovichin puolueen tulisi ratkaista kysymys, mutta entisissä neuvostotasavalloissa tällaiseen ei ole vielä totuttu. Vaihdohtoja hallituksen muodostamiseksi on perimmältään kaksi: Jushchenkon ja Timoshenkon ”oranssi rintaman” uudelleen rakentaminen lisätynä sosialisteilla, tai kummallista kyllä, Jushchenkon ja Janukovichin liittoutuma. Ottaen huomioon neuvotteluihin osallistuneen monien osapuolien suuren röyhkeyden, osaksi on mahdollista kaikkein odottamattomia vaihtoehtoja myöten. Mutta joka tapauksessa aikaansaatava koalitio tulee olemaan herkästi hajoava, joten Ukrainan tilanteen epävakaus tulee säilymään nähtävissä olevassa tulevaisuudessa.

Sergei Skvortskov
NKP:n keskuskomitean
pääsihteeri

Käännös englannista
Reijo Katajaranta

Palmen visiot kuolivat hänen mukanaan

Olof Palme

27 helmikuuta julkaisti ruotsalainen Metro-lehti Göran Greiderin kolumnin, jossa tämä kulttuurisosiaalidemokraatti kuvailee idoliaan.

Olof Palmesta tuli sosialisti neljäkymmen-luvun lopulla. Muutamaa vuotta Ruotsin silloinen pääministeri otti 26 vuotiaan Palmen palveluk-

seensa. Viisikymmenluvun Ruotsi ei suoremmin poikennut muista eurooppalaisista valtioista. Alhaiset verot, julkinen sektori ei ollut erikoisemmin kehittynyt, harvat naiset olivat palkkatoissa ja suurpolitiikassa ei Ruotsin ääni isommin kuulunut. 33 vuotta myöhemmin, sinä yönä kun kuulat repivät Palmen vartalon, silloin oli Ruotsi muuttunut voimakkaasti. Tasa-arvo oli kehittynyt pitkälle. Julkisen sektorin palveluihin kuuluivat päiväkodit ja vanhusten hoito., mikä edellytti korkeampia veroja. Ja Washingtonissa oltiin ärtyneitä siitä, mitä pienen oudon pohjoiseurooppalaisen maan

pääministeri oikein puuhasi. Palmen ollessa politiikan keskipisteessä Ruotsi muuttui dramaattisesti.

Kuinka radikaali Palme oikeastaan oli? Hän oli ennen kaikkea radikaali demokraatti, hän ei ollut mikään vallankumousmies. Hänellä ei koskaan oikeastaan mennyt jatkeluun palkansaajarahastot. Mutta demokraattiset visionsa tämän päivän maailmassa ovat vallankumouksellisia luonteeltaan. Nykyisin ei juuri kukaan uskalla puhua demokratiasta työpaikalla. Palmen visio oli juuri se. Hän kysyi, miksi demokratian tulisi jäädä tehtaan porttien ja sairaaloiden sisäkäytävien ulkopuolelle? Vallankumouksellista se ei ollut, mutta demokratiaa tuli laajentaa useammalle alueelle, sellainen oli Palmen perustanne ja se ei saisi rajoittua vain Ruotsia koskevaan.

Kahdeksan päivää ennen murhaa hän piti loistavan puheen apartheidia vastaan. On useita syitä miksi kukaan

ei tänä päivänä halua tietää mitään hänen aatteellisesta perinnöstä. Murhatetulla hän oli eräs vihatuimpia miehiä Ruotsissa. Sitä ei voitu sulattaa, että yläluokan poika Östermalmilta oli valinnut elämäntehtäväkseen edistää tasa-arvoa ja auttaa kolmannen maailman maita vapautustalutuksessa. Hän oli luokkapetturi ja ne tuomitaan ankarasti. Yläluokan luokkatietoisuus ylittää usein alaluokan luokkatietoisuuden.

Sosiaalidemokraatit vaikenivat mieluiten Palmen aateperinnöstä. Tietysti häntä joskus siteerataan, mutta se muistuttaa enemmän täytekan koristeltua. Jos esimerkiksi hänen palopuheitaan luettaisiin eduskunnassa, niin sosiaalidemokraattiset ministerit tuntisivat itsensä vaivautuneiksi. Puoluekokouksessa 1972 Palme otti esille kurjat naisten palkat julkisella sektorilla. Puheen aiheuttaman järkytyksen voi tänä päivänä kuka tahansa poliitikko ymmärtää. Palme katsoi, että naisten

palkkojen korotus johtaa myöskin korkeampiin veroihin. Puheensa lopuksi Palme totei: ”Minun näkökantani on yksiselitteinen. Me emme saa käyttää hyväksemme suurta rynnäköintä ihmisiä, ennen kaikkea naisia, vaan meidän tulee jakaa oikeutta. Siis meidän tulee solidaarisesti ottaa seuraamukset verotuksessa.” Tätä viimeistä lausetta ei tämän päivän sosiaalidemokraattiset poliitikot halua lausua ääneen.

Kenelläkään poliitikolla ei ole käyttöä Palmen aateperinnölle. Se on valitettavaa ja siksi hänen visioistaan keskustellaan harvoin. On helpompaa keskustella erilaisista murhateorioista siitä huolimatta, että se mitä murhattiin seitsemän asteen pakasyössä Sveavägenillä, oli demokraattinen visio.

Käännös Wäinö Pietikäinen

Venezuelan kommunistit ja bolivaarinen vallankumous

Venezuelan kommunistinen puolue (PCV) kansainvälisten suhteiden sihteeri Carolus Wimmer antoi helmikuun lopulla haastattelun bolivaarisen vallankumouksen haasteista australialaiselle Green Left Weekly -lehdelle. Wimmer toimii ohjelmatoimittajana Venezuelan valtion radioyhtiössä.

Vallankumousprosessi Venezuelassa

Vallankumousprosessi on kohdannut viime vuosina Venezuelassa useita hyvin tärkeitä alueita. Meidän on muistettava, että kyse on poliittisesta taistelusta. Me elämme yhä kapitalistisessa järjestelmässä. Meillä ei ole harhakuvaa siitä, että olisimme jo siirtyneet maassamme 21. vuosisadan sosialismiin. Se on tulevaisuutta. Presidentti **Hugo Chávez** on esittänyt haluavansa muuttaa tärkeitä osia yhteiskunnassamme. Tämä saattaa olla ensimmäinen askel siirtymiseksi kapitalismin jälkeiseen järjestelmään. Saavuttaaksemme tämän meidän on menestytävä sosiaalisissa ohjelmissamme. Vallankumouksemme muutokset kohdistuvat viidelle alueelle: politiikkaan, talouteen, yhteiskuntaan sekä kansallisiin ja kansainvälisiin asioihin.

Poliittikan parissa me etenemme kohti uutta perustuslakia. Se on hyvin demokraattinen etenkin työläisten oikeuksia kohtaan. Meillä on pidetty jo seitsemät erilaiset vaalit käsitellen myös kansanäänestyksen presidentin asemasta v. 2004. Tämä on ollut merkittävä ilmaus uudesta demokraattisesta yhteiskuntajärjestelmästä.

Nykyisin kamppailamme osallistuvan demokratian puolesta. Tavoitteenamme on suoda kansalle enemmän oikeuksia sekä suoraa osallistumista päätöksentekoon. Se ei pelkää riitä, että kansalta kysytään vain sen mielipidettä ja sen jälkeen tehdään, niin kuin vallassaolijat tahtovat. Tällä hetkellä liian monet ihmiset pysyttelevät entisissä poliittisissa asemassaan ja ajattelevat edelleen vanhalla tavalla. Taistelu osallistuvasta demokratiasta on keskittynyt paikallisiin kunnallisen neuvostoihin, joihin kansa osallistuu ja joissa se käy todellista keskustelua.

Kommunistit mukana hallitusrintamassa

Tulevaisuudessa meidän on edistytävä vaaliohjoitavien valintatavassa. Tällä hetkellä se on liian keskitettyä. PCV:llä on maan parlamentissa kahdeksan paikkaa sekä toisen varapuheenjohtajan paikka. Puolueella ja Chávezillä on läheiset suhteet. Aikaisemmin me olimme täysin parlamentin ulkopuolella. Hallituskoalitiossa Viidennen Tasavallan -liikkeellä (MVR) on 90 % osuus, koska se edustaa Chávezia. Muut hallituspuolueet ovat **Podemos** ("Me kykenemme"), **vasemmistososialistisesta MAS-puolueesta v. 2002 eronnut osapuoli**, **PPT (Isänmaa kaikille)** ja PCV. Venezuelan kommunistinen puolue sai eniten ääniä näistä kolmesta liittolaistuoliueesta. Tämän vuoksi sillä on myös edustus Latinalaisen Amerikan ja Andien alueen parlamentissa.

Jotain merkittävää on tapahtumassa Etelä-Amerikassa. Kuvassa Hugo Chávez ja Fidel Castro myymäläkäynnillä.

Syyt alhaiseen äänestysprosenttiin viime vaaleissa

Siihen on olemassa joukko erilaisia syitä. Lukuisat ihmiset kannattavat Chávezia, mutta eivät poliittisia puolueita. PCV aloitti kaksi vuotta sitten työn kansanjoukkojen parissa. Viime vuonna me esitimme MVR:lle, että kansalaisjärjestöt kaipaivat pyöreänpöydän keskustelua ja päätöksentekoa.

He asennoituivat asiaan tyyppilisen vahvan valta puoleen tavoin, joka yksin käyttää valtaa. Tässä kysymyksessä kuitenkin Chávezin ja useimpien hänen johtajiensa mieltä pidetään eroa puolueen käytännöstä.

PVC menestyi sekä parlamentti- että pormestari-vaaleissa liittoutuneena kansalaisliikkeiden kanssa. Oli olennaisen tärkeää, että vaalilistamme koostui sekä puolueemme että kansalaisjärjestöjen ehdokkaista. Menestyksemme oli valtaisa. Kannatuksemme pomppasi viidestäkymmenestä tuhannesta äänestä 150. 000 ääneen. Tämä muutti puolueemme näkemyksiä. PVC on vanha historiallinen puolue, jolla on vankka julkinen kuva marttyyreineen ja poliittisine vankeineen. Se on nykyisin vähän vanhanaikainen kuva. Nämä vaalit merkitsivät uutta puhujalavaa, ne vahvistivat meitä.

Uuden yhdistyneen puolueen poliittisen liiton perustamisen mahdollisuudet

Tulevaisuus näyttää, jos näin käy. On olemassa laajalle levinnyt yksimielisyys siitä, että me tarvitsemme sellaisen. Mutta tällä hetkellä emme haikaile uutta puoluetta, koska emme ole vielä valmiita siihen. Puolue tarvitsee ohjelman, enemmän tai vähemmän yhtenäisen ideologisen maailmankatsomuksen sekä enemmän tai vähemmän sovittuun idean sen rakenteesta. Puolue ei kaipaa itsekkyyttä.

On olemassa joitain tärkeitä historiallisia johtajia kuten Diario Vea -sanomalehden päällikkö, joka on argumentoinut uuden puolueen perustamista. Minun mielestäni mitään johtajien päätökset puolueen perustamisesta ilman sen jäsenistöä osallisuutta eivät ole hyväksyttävissä ennen kuin asiasta on keskusteltu pohjamutia myöten.

Toisaalta puoluekentässä vallitsevia ideologisia eroja. Esimerkiksi MVR -liike Chávezin ympärillä ei ole sama kuin itse Chávez, joka on puolueen ulkopuolella. MVR:ssä on jopa joitain oikeistolaisia jäseniä,

jotka ovat siirtyneet puolueeseen sosiaalidemokraattisesta AD-puolueesta tai kristillisdemokraattisesta COPEI:sta. Joidenkin jäsenten vaikuttamana on pyrkä vain töihin vahvimpaan hallituspuolueeseen. Jos etsit MVR:n puolueohjelmaa, et löydä sitä.

Tällä hetkellä on hyvin vaikea tehdä sopimuksia eri puolueiden kesken. Me etsimme liittoutumaa. On tärkeää, että me istumme neuvottelupöytään tekemään yhteisiä päätöksiä. Ongelmana on vain se, ettei ole neuvotteluita. Laaja poliittinen keskustelu on olennaista. Ei ole myöskään tarpeellista tehdä liittoutumia pelkästään vaaleja varten. Meidän päämäärämme ei ole ainoastaan saada kahdeksan edustajaa parlamenttiin.

Venezuelan keskiluokka

Venezuelan keskiluokka turhautuu kotonaan. He menettivät rutiinista rahaa liiketoimissaan vuosien 2002-2003 vaihteiden aikoihin tapahtuneen yleislakon aikoihin. (Oppositio masinoi joulukuussa 2002 presidentti Hugo Chávezin syrjäyttämiseen yrittävään yleislakon Lakko sulki yrityksiä ja kauppoja sekä lamaanutti maan öljyteollisuuden. ML) He odottelivat kolme kuukautta toivoen Chávezin kukistumista. Monet oppositiojohtajat asuvat nykyisin Miamiassa. He näyttävät aivan pettuneilta. He eivät kykene mobilisoimaan ketään. **Carlos Ortega** (entinen öljyalan ay-johtaja ja vallankaappausmies, ML) on nykyisin vankilassa, eikä hän nauti enää kenenkään solidaarisuutta tai tukea.

Vain harva keskiluokkainen ihminen on muuttanut asenteitaan. He eivät tee poliittisia sopimuksia Chávezin kanssa, mutta eivät myöskään lähde oppositioon kansa toiseen seikkailuun. He ovat hyvin jakautuneita eikä heillä ole johtajia.

Oppositio organisoitumisen puole on myös ongelmalla chavismille. Järjestelmässä on myös asioita, jotka eivät toimi ja korruptiota ilmenee yhä paljon. Chávez on puhunut paljon korruptiosta, byrokraatiasta ja tehdyistä virheistä omassa televisio-ohjelmassaan ja 4.2. järjestetyssä laajassa USA:n Venezuelaan kohdistamien aggressioiden vastaisessa mielenosoituksessa.

Sosialismiin siirtyminen

Pääsiirtymäkausi alkaa v. 2007. Ennen tuota vallitsee suuri vaara. Jos Chávez voittaa joulukuussa. 2006 presidentinvaalit, keskustelu sosialismiin siirtymisestä alkaa. Se on hyvin vaikea aihe. Kukaan ei tiedä,

mitä sosialismi on. Aikaisemmin ihmiset ajattelivat siitä vain pahoja asioita. Chávez ei ole valmistautunut keskustelemaan siitä yksityiskohdista tällä arenalla. USA yrittänee käyttää "sosialismia" hyökkäysaseena Chávezia vastaan. Tällä ajanjaksolla Venezuela on kasvokkain USA:n taholta kohdistuvan vaaran kanssa.

Ensi vuonna oletetaan että Chávez voittaa presidentinvaalit, sosialismista käydään laajaa keskustelua. Sosialismin rakentaminen Venezuelaan on hyvin vaikeaa. Se on nähtävä koko Latinalaisen Amerikan talouden viitekehysten yhteydessä.

Toinen uhka astuu esiin joulukuussa, kun työnantajajärjestö Fedecameras yrittää mukauttaa tähän teemaan sanonnan: "Osallistukaamme, rakentakaamme parempi kansallinen sosialismi tehokkaammin riistämään työläisiä."

Tässä sosialismi-keskustelussa me tarvitsemme painostusta valtion muuttamiseksi. Kampanjat, jotka koskevat köyhän enemmistön terveydenhoitoa, koulutusta, ravintoa ja muita perustarpeita, merkitsevät sitä, että olemassa oleva valtiokoneisto ei toimi. Esimerkkinä tästä olkoon vaikka valtava opetusministeriö, jonka ministeri sanoo olevansa chavista ja jonka palveluksessa on 100.000 työntekijää, mutta jotka eivät työskentele enää klo 17.00 jälkeen. Me emme voi vedota kansaan ja sanoa heille, että meillä on 5-vuotissuunnitelma ja että vasta sen toteutumisen jälkeen meillä on käsissämme ensimmäiset saavutukset. Chávez tarvitsee tuloksia välittömästi. Opetus- ja asunto-ministeriö eivät esitä tuloksiaan. Terveyskampanja Barrio Adentro on sitä vastoin todellinen terveysministeriö.

Luokkataistelu kärjisty

Luokkataistelu on ratkaisu tilanteeseen. Meidän venezuelalaisten kommunistien (PCV) mielestä tilakoin täytyy tapahtua iso rytinä kapitalistien ja heidän byrokraattien sekä työväenluokan välillä. Tällä hetkellä se kytkee vielä pinnan alla. Meillä ei ole virallista edustajaa kapitalistien luokkakoneistossa. He työskentelevät kaikki maan ulkopuolella vastavallankumouksen palveluksessa. Tämä taistelu on edessä ja me emme voi sanoa varmasti, kuka tämän taiston voittaa. USA näyttelee avainroolia tässä kamppailussa.

Vallankumous USA:n takapihalla

Epäilemättä USA on tehnyt paljon virheitä, mutta se koettaa hallita koko maailmaa eikä onnistu siinä. USA on osoittanut kyvyttömyytensä rakentamiseen, mutta myös kykynsä selkeään tuhoamiseen. Chávezin mukaan edessä voi olla 100-vuotinen sota, mutta Venezuela tietää, että päätaistelu saattaa olla edessä hyvin pian. Chávez puhui lisäaseistuksen tarpeesta ja miljoonan reserviläisen valmiudesta. Me toivomme, ettei se aika ole vielä ovelta. USA ei voi hyväksyä Venezuelan vallankumouksen jatkumista vielä toisella seitsenvuotiskaudella.

Brasiliala meille iso ongelma. Jos Lula häviää presidentinvaalit marraskuussa - USA tekee kaikkensa, jotta hän häviäisi vaalit - se on hyvin paha

juttu meille. Latinalainen Amerikka ilman Brasiliata ei ole enää sama asia. Vaikka Lulaa on kritisoitu paljon, hänen tappiostaan aiheutuisi hyvin paljon vaikeuksia Venezuelalle. Argentiinan suhteen on myös paljon ongelmia. Ilman Lulaa ja **Kirchneria** Venezuela kohtaisi ankaraa painostusta.

Vuoden 2002 vallankaappaus-hanke osoitti, että Bushin hallinnolla ei ollut yhtenäistä lähestymistapaa Venezuelan kysymyksessä. Ulko-ministeriöllä ja Pentagonilla oli kummallakin oma näkömyksensä. Öljyteollisuudesta kiinnostuneet tahot ajoivat sotilaallista ratkaisua. Suora sotilaallinen sekaantuminen tarkoittaa Venezuelan öljyvarajoen anastamista USA:n haltuun. Presidentti Bushin taannoin esittämä lausunto investoimisesta uusiin energiaratkaisuihin, merkitsee sitä, että USA ei kykene ratkaisemaan omaa energiakriisiänsä. USA on epäonnistunut täysin Irakin öljyryöstöössään. Poliittisen oppositioin rakentaminen Venezuelaan veisi USA:ta muutamia vuosia. Me emme usko, että se edes kykenee siihen.

Kukaan ei tiedä, mitä tapahtuu, jos Chávez tapetaan (*salamurhataan esim. CIA:n toimesta*). Ehkäpä vallankumous. Tällä hetkellä on olemassa enemmän mahdollisuuksia vallankumoukselle kuin kaksi vuotta sitten. Yhteiskunnalliset kampanjat jatkuvat vahvistuakseen.

Kuuba ja Venezuela

Kuuban ja Venezuelan väliset suhteet ovat olennainen osa Venezuelan vallankumousta. Castron ja Chávezin läheinen ystävyys on myös hyvin tärkeää tälle prosessille. Useita hallinnollisia ongelmia on ratkaistu korkeimmalla tasolla. Rakentaaksemme sosialismia me tarvitsemme muiden kokemusta. Kampanjamme (*lukutaito-, terveys-, asunto- yms. kampanjat, ML*) ovat syntyneet kuubalaisten aloitteesta, koska meidän ammatillisiemme eivät ymmärtäneet niiden tärkeyttä. Vaikka tämä on kansainvälistä solidaarisuutta, Kuuban kansa on myös luomassa itselleen toisenlaista tulevaisuutta Venezuelan avustamana. Venezuelan öljy auttaa Kuubaa tuottamaan toisenlaisia tuotteita.

Me olemme sitoutuneet kahdenkeskiseen apuun ja me työskentelemme yhdessä auttaaksemme muita Latinalaisen Amerikan maita. Sekä Kuuba että Venezuela osallistuvat Boliviassa Mission Milagreen (*silmäsairauksien hoitokampanja*). Lukutaitokampanja vieדיään myös muualle Latinalaiseen Amerikkaan kuubalaisten tietämyksen sekä venezuelalaisen henkilökunnan ja rahoituksen turvaamana.

Lopuksi. Taistelu tapahtuu meidän omissa maassamme. Meidän on ymmärrettävä, mitä Che Guevara tarkoitti sanoessaan: "Meidän on luotava kaksi, kolme, monta Vietnamia." USA:n mahdin ja massiivisen tuhovoiman puristuksessa on mahdollonta rakentaa sosialismia vain yhdessä valtiossa.

Toimitus ja suomennos: Matti Laitinen

Lähde: 22.2.2006 Green Left Weekly, Jim McIlroy and Coral Wynter

Tiedetäänkö, mitä on tehtävä?

“Kulmikkaasta” ja rönsyilevästä luonteestaan huolimatta esitetyt tapahtumat pitävät pääosin paikkansa. Vuoron perään siinä esiteltiin näkemyksiä maamme viime vuosikymmenten talous- ja ulkopoliitikasta, sekä kommunistisen liikkeen sisäisestä kriisikehityksestä. Mutta vastaus otsikon lupaukseen, “mitä on tehtävä kommunistisessa liikkeessä” jäi kuitenkin hyvin laihanlaiseksi.

Aluksi artikkelissa arvioidaan SKP:n hajaantumisen alkuvaiheita (sivun verran) ja todetaan kehityksen johtaneen täydelliseen takinään: “Viime vuosina tämä oikeistolinja on kukkinut Vasemmistolitolin hallitus- ja eduskuntapolitiikassa. Pidemmälle vietyä se näkyy osallistumisena EU:n politiikkaan ja mukautumisena sen sotaliittoihin ja aseistukseen”. Tästä kirjoitus sitten jatkuu n. kolmen sivun verran maamme EU-suuntauksen erittelyllä. Tämä osio päättyi arvioon: “Kansainvälisen kommunistisen liikkeen hajaantumisen tila on tehnyt edellä osoitetun kehityksen mahdolliseksi. Siksi tulevaisuuteen suuntautuvien ratkaisujen tekeminen vaatii pääkysymysten oikeaa asettamista. Se edellyttää näkökulman ulottamista riittävän perusteellisesti edellä kuvatun kehityksen tapahtumiin kommunistisessa liikkeessä ja kattavasti yhteiskunnan kansainvälisen kehityksen vaiheisiin”.

Tässä kirjoittaja tekee itsestään selvältä tuntuvan arvion, että kommunistisen liikkeen hajaannus aiheutti oikeistopolitiikan vyöryn. Tämä näkemys löytyi artikkelissa läpi useissa eri kohdissa. Tämä on kuitenkin vain puoliksi oikein, koska täytyy myös vastata kysymykseen, “miksi oikeistokaappaus Neuvostoliiton kaatamiseksi onnistui vasta 80-luvulla, vaikka tätä oli yritetty koko sen olemassaolon ajan”. KTP:n asiakirjassa “Sosialismin ja kommunistisen liikkeen vaikeuksien syistä” vastasimme tähän kysymykseen, että hajaannuksen syinä eivät olleet pelkästään kommunistien virheet, vaan yhteiskunnan tuotantovoimien kehitys niin, että kommunistien liike ei kyennyt näkemään muutoksen luonnetta. Luokkataistelu siirtyi vaiheeseen, jossa kansainvälisen kommunistisen ja työväenliikkeen luokkataistelutaktiikka ei enää toiminut ja tämä johti virheellisiin ratkaisuihin”. Kommunistien liitossa olemme painottaneet, että tulee tutkia rinnakkain yhteiskunnan tuotantovoimissa tapahtuneita muutoksia sekä kommunistien kulloisiakin arvioita.

Valtaosa nykyisistä kommunistisista ryhmistä hakee menneisyydestä ideologisia virheitä ja vertaa niitä omiin vuosikymmeniä sitten omaksumiinsa näkemyksiin. Näin saadaan vain pinnallinen kuva tapahtuneesta. Jos ei mennä myös tuotantovoimissa ja tuotantosuhteissa tapahtuneisiin muutoksiin, niin tuskin menneisyyttä arvioimalla kykenemme tämän päivän luokkataistelukysymyksiä ratkaisemaan. Viime vuosikymmenten muutos on ollut hyppäyksellinen. Vanhan sosialismin rakensi tehdastyöväestö. Tänä päivän työväenluokkaa on suurempi kuin koskaan jopa 85 % kansasta. Mutta työläisen koulutus on tänään huippua ja tuotantoprosesseja ohjailaan ATK-tekniikalla. Ei ole vaikea nähdä sitä, että näin nopeassa tuotan-

Työkansan Sanomat julkaisi 5/06 numerossaan laajan kirjoituksen “Mitä on tehtävä Kommunistisen liikkeen yhtenäisyyden palauttaminen Suomessa”. Vaikka kirjoitus ei sisältänyt mitään, jota aiemmin ei olisi sanottu liikkeemme (lähinnä KTP:n ja Kommunistien Liiton asiakirjoissa ja lehdissä) piirissä, voi kirjoituksen ansiona pitää sen laajuutta.

Kommunististen puolueiden puoluekokouksissa keskitytään erityisesti siihen “Mitä on tehtävä”. Kysymyksen asetti jo Lenin ja häntä ennen 1800-luvulla kirjailija ja utopistisocialisti Nikolai Tsernysevski. Kuitenkaan oikeiden vastausten löytäminen tähän kysymykseen ei ole helppoa. Kuva KTP:n perustavasta kokouksesta Tikkurilassa v. 1988.

tovimien muutosprosessissa kommunistiset – ja työväenpuolueet eivät kyenneet mukautumaan tapahtumien kulkuun. Peruskysymys tänään on miten saada työväenluokka tänään kokemaan itsensä luokkana.

Tämän jälkeen artikkelissa paneudutaan jälleen parin sivun verran maamme kommunistisen liikkeen hajaantumisen kysymyksiin 15. edustajakokouksesta 90-luvun alkupuolelle saakka. Selvitetään aivan oikein “yhtenäisyysvoimien” toimintaa ja todetaan, että niiden tavoitteiden perusteella saatettiin ilman marxilais-leniniläisen kommunistisen puolueen periaatetta rakentaa vain niennäinen yhtenäisyys. Artikkelissa sanotaan: “Tämän todistaa lähes 30 vuotta jatkunut SKP:n sisäinen taistelu puolueen päälinjasta. Tämä ongelma elää tänäänkin kommunistisessa liikkeessä. Yhtenäisyydestä ei saa muodostua tunnusta, jonka nimissä sivuutetaan aatteellista ja järjestöllistä terveyttä koskevien ongelmien käsittely”. Mutta tässä herää jälleen kysymys. Kuka määrittelee mitkä ovat oikeat periaatteet? Meillä ei ole tänään yhtenäistä arviota kapitalisminvastaisesta luokkataistelutaktiikasta. Sen etsiminen edellyttää, että kaikki kysymykset tulee voida “nostaa pöydälle” arvioitaviksi marxilaisen yhteiskuntatieteen näkökulmasta. Heti tulee vastaan ongelmia. SKP ei näytä hyväksyvän Jäänmurtajan keskustelunavauksia ja KTP:n piiristä osan jäsenistöä täytyi lähteä perustamaan Kansan ääni keskustelufoorumiksi. Kommunistien Liitossa olemme sanoneet, että järjestöllinen yhtenäisyys ei meille merkitse, että kaikkien tulisi jakaa kanssamme tärkeitä päätöksiä arvioimella. Mutta tämän yhtenäisyyden edellytys on, että hyväksymme marxilais-leniniläisen yhteiskuntatieteen siksi aatteelliseksi perustaksi, jolta lähdemme hakemaan yhteistä toimintalinjaa. Olemme myös todenneet, että nykyisessä vaiheessa ei välttämättä ole huono asia, että on useita erilaisia kommunistisia järjestöjä. Se on ainoa keino käydä laajapohjaista keskustelua silloin, kun sitä ei voida järjestöjen sisällä käydä.

TKS:n artikkeli viittasi päälinjasta käytävään taisteluun. Ylimääräinen 15. edustajakokous muotoili SKP:n poliittisen päälinjan seuraavasti:

“SKP:n päälinjana on demokraattisen rintaman rakentaminen taistelussa monopoleja ja poliittista taantumusta vastaan työvätekevien demokraattisten oikeuksien laajentamiseksi, rauhan lujittamiseksi ja sosialismin edellytysten luomiseksi”. Leninin asettamuksen mukaan tässä määritteilyssä yhdistyvät uskollisuus periaatteille ja taktiikan joustavuus. Toisaalta kuitenkin TKS:n artikkelin loppupuolella käsitellään jälleen EU:ia ja otetaan ainakin neljässä kohdassa kielteinen kanta osallistumiselle EU:n parlamentin vaaliin. Tällaisesta näkemyksestä voi kyllä ilmetä jonkinlainen uskollisuus periaatteille, mutta ei taktiikan joustavuutta. Klassillisena esimerkkinä boikotista oli, kun Venäjällä bolshevikit kehottivat vallankumouksellisen nousun oloissa kansaa boikotoimaan ensimmäisiä duuman vaaleja, ettei Venäjän 1905 vallankumous siirtyisi monarkistisen perustuslain tielle. Johtopäätös boikotin käytöstä oli, että ilman vallankumouksellista nousua on aktiivinen boikotti merkityksetön. Leninin mukaan silloin tulee valita historian “mutkitteleva tie.

EU-vaalien alla lähetimme tästä kirjeen keskustelun avaamiseksi Pohjoismaiden kommunistisille puolueille. Siinä viittasimme bolshevikin ja Leninin arvioon vaaliboikotin käytöstä. Samassa yhteydessä muistutimme Engelsin arviosta artikkelissaan “kommuunin pakolaisille”, jossa hän totesi: “Kysymys on siitä, että käsitellään selvästi proletariaatin todelliset vallankumoukselliset päämäärät ja osataan pyrkiä niihin kaikkien ja kaikenlaisten olosuhteiden, mutkien ja kompromissien kautta”. Tänä tuskin missään suunnalla EU-Eurooppaa on sellaista tilannetta, joka EU:n parlamentin vaalien osalta puoltaisi vaaliboikotin käyttöä.

Artikkelin viimeinen osio “Taistelu jatkuu – ketä vastaan” yrittää etsiä vastausta artikkelin pääteemaan. Siinä ei kuitenkaan osata selvittää puolueen ja kansanrintaman keskinäissuhdetta selkeästi ja ehkä varmuuden vuoksi korostetaan puolueen luonnetta niin voimakkaasti, että asiat sekoittuvat. Kommunistien

Liiton osalta selvitimme tätä asiaa jo Kansan äänen numeroissa 2/02 ja 4/02. Näkemyksemme mukaan tarvitaan marxilais-leniniläisen yhteiskuntakäsityksen omaava puolue sekä laaja kansanrintama, joka tekee työtä suuren pääoman valtaa- ja kovaa talouspolitiikkaa vastaan demokratian puolesta. Luonteeltaan tämä muistuttaisi perinteistä SKDL:toa. Kansanrintaman välittämättömyys johtuu siitä, että lähten tavoite meillä ei voi olla sosialismi vaan yhteiskunnan demokraatisoiminen. Toisaalta myös ihmiset eivät siirty ensi vaiheessa sosialismin kannattajiksi. Puolue ei voi korvata yhteiskuntakehityksen porvarillis-demokraattisen kehityksen vaiheessa laajaa kansanrintamaa. Mutta kansanrintamakaan ei voi syntyä, ellei puolue ole sen “moottorina”. Tämä sama ajatus esiintyi selkeästi 15. ylimääräisen edustajakokouksen päälinjan määrittelyssä. Tähän ajatukseen perustuen on myös käynnistetty keskustelu Suomen Työväenpuolueesta, mikä TKS:n artikkelin kirjoittajalta ei varmasti ole jäänyt huomaamatta.

Todellakin erimielisyydet näistä kysymyksistä ovat jatkuneet nyt 40 vuotta. Valtaosa väestä, jotka olivat alussa mukana ovat jo ehtineet poistua keskuudestamme. TKS:n artikkeli osoittaa, että tapahtumien kulku osataan kyllä nähdä oikein. Mutta selityksiä alkaa löytyä sitten, kun arvioimme tapahtumien perimmäisiä syitä ja niistä johtuvia taktisia kuvioita. On totta, että voidaksemme rakentaa uutta, menneestä tulee löytää yhteinen arvio. Tuskin kuitenkaan KTP ja SKP nykyinen oloissa koskaan tähän pääsevät. Perimmäinen kysymys on mitä tehdä tässä ajassa. Miltä tuntuisi ajatus uskaltaa antaa kaikki kokemus, aineisto ja vastuu nuoremman polven käsiin. Allekirjoitaneesta tuntuu, että he varmaan kykenisivät meitä iäkkämpiä paremmin ratkaisemaan nämä kysymykset.

Heikki Männikkö

Länsi käytti 12 miljoonaa dollaria vallankaappausyritykseen

”Sinisen vallankumouksen” lietsominen Valko-Venäjällä maksoi lännelle 12 miljoonaa dollaria. Eri “kansalaisjärjestöille” annetut summat häipyivät taivaan tuuliin, koska suunnitelma ei saanut kannatusta. Jokaiselle “vallankumoukselliselle”, joka pystyttäisi telttansa Lokakuun aukiolle ja jaksaisi pysyä siellä, oli luvattu 500 dollaria päiväpalkkaa. Kun projekti näytti epäonnistuvan, luvattuja summia jätettiin maksamatta

ja “ammattivallankumoukselliset” lähtivät kotinsa syyttäen palkkioiden tarjoajia huijauksesta.

Ehkä Condoleezza Rice ei ollut kovin uskottava vallankumouksen internationalistijohtaja. Epäuskottava oli myös “sinisen vallankumouksen” valkovenäläinen vetäjä Milinkevich, joka ei alentunut viettämään yhtään yötä teltassa.

Guardian: EU-kapitalismin kriisin tärkeä osasy on vakaiden hallitusten muodostamisen vaikeus

Kapitalismin kriisin yksi tärkeä osatekijä on se, että sen on vaikea taata hegemoniaansa nostamalla valtaosa vaihtaka hallituksia. Niin perinteiset porvaripuolueet ja demariapuolueet kuin niiden väliset yhteistyökuvioitkin ovat epäonnistumassa kaikissa keskeisissä EU-maissa. Näyttää siltä, että minkäänlaiset hallitukset eivät kykene hallitsemaan yhä tiheimmässä tahdissa syntyviä kriisejä. Saksan laajojen lakkojen jälkeen tuli Ranskan kapina ja Italian vaalien umpikuja. Saksassa ja Italiassa tilanne on vielä auki siinä mielessä, ettei tiedetä, kuka syntyneestä umpikujasta tulee hyötymään.

Ranskassa eivät saaneet voittoa kotiin sosialistit, vaan Sarkozy, viime marraskuun kapinan teurastaja. Englannissa Labourin ja Blairin jatkuvia haaksiriikkoja ei seurannut konservatiivien, vaan äärioikeiston nousu. Yksi tärkeä syy äärioikeiston nousuun on vallankumouksellisen vasemmiston epäonnistuminen ainakin toistaiseksi ehdotuksissaan oman vaihtoehtonsa

toteuttamiseksi, Englannissa 25 prosenttia äänestäjistä mietti äärioikeistolaisen BNP:n tukemista. Tutkimuksen mukaan syy siihen on äänestäjien suurimman osan “vieraantuminen ja suuriin poliittisiin puolueisiin pettyminen”. Margaret Hodge, Blairin työministeri varoitti, että Labour-puolueeseen pettynyt “valkoisen” työväenluokan edustajat kääntyvät kohti BNP:ta. Ministeri ennusti, että Itä-Lontoon työläisalueella kymmenestä äänestäjistä kahdeksan tuntee houkutusta tukea BNP:ta tulevissa kunnallisvaaleissa.

Manchesterin yliopiston professori Petter John, yksi tutkimuksen laatijoista kommentoi: “Nämä ihmiset tuntevat tulleensa petetyiksi. Heidän äänensä ei tule kuuluviin ja parlamentaariset puolueet eivät huomioi heitä.

Kominform/ Dimitris Mizaras

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Kidutus muodissa

Jos haluaisin myydä tunikoita, sandaaleita, nauloja tai kaktuksen piikkejä voisin tehdä mainospätkän jossa joku mies esittäisi banaalin parodian ristiinnaulitusta Jeesuksesta eri kulumista ja eri asennoista: hirtetynä, sidottuna, kahliittuna ja kasvot lakanalla peitettyinä. Ja jos sitten pitkän kuvauksen jälkeen ryhdyn jakamaan tuhansia katologeja näiden kuvien kera ainoana tavoitteenaani tienata rahaa: Mitä olet mieltä toimestani?

Kun vanhempia varoitetaan antamaan lapsiansa katsoa liian väkivaltaisia sarjakuvia, on tavotteena estää lapsia saamasta tiettyjä sympatioita väkivaltaa kohtaan jolloin he myös voisivat tuottaa sitä itse. Silti sarjakuvissa jatketaan väkivallan esittämistä hauskana ja koomisena. Sama pätee myös elokuviin. Kaikki ratkootaan väkivallalla. Niinpä väkivallasta tulee jotain täysin tavallista ja meistä tunteettomia olentoja, tottuneita kaikenlaiseen väkivaltaan. Mikään ei enää yllätä meitä. Viat- toman mainoksen takana on psykologien, sosiologien, elokuvaohjaajien, poliitikkojen, mainosmiesten sekä muiden kova työ.

Sama pätee myös tapaukseen Chillessä, jossa vaatemerkki Ripley avasi erään viattoman katalogi- kampanjan kahden pinochetisti- lehden (El Mercurio ja La Tercera) avulla myydäkseen Euroopasta tuotuja vaatteita muun muassa farkkua. Mainoksista käy hyvin selvälle kuinka etusijalle on laitettu koukku, johon mallit ovat kiinnitetty esittäen tai suoraan toimittaen sadismi kultiä sekä tuottaen jänni- tyttä käsistä ja jaloista sidottuna ja kahliittuna olemisen- sekä hirttämisen ajatuksen johdolla, aivan niin kuin se olisi kaikkein tavallisin ja luonnollisin teko. Kaikki nämä alistavat teot jäävät muilta huomaamatta jos vain jalassasi on oikeanlaiset (= eurooppalaiset) farkut ihoasi peittämässä!

Täydellisenä esimerkkinä totaali- sesta halveksumisesta kaikkia kidu- tuksen uhreja kohtaan Chillessä ja koko Latinalaisamerikassa sekä erityisesti Irakin tilannetta vähi- tellen, mainosta näytetään ilman minkäänlaista harkintaa tai huo- mioo-ottoa kaikkia menneitä ja tämänhetkisiä kidutuksen uhreja kohtaan, jotka ovat läpikäyneet samoja kidutusmenetelmiä joita mainos esittää hyvin rivolla tavalla.

Jos tämä on oikea myyntikikka, tuoteja myydäkseni pitäisi minun esittää sähkötuoliin tuomitun kuva ja julhia sitten tuolin vahingoittamato- muutta. Voisimme myöskin näyttää koiraa piiritämissä sekä puremassa jotain henkilöä esittääksemme vahdin kotiin hankkimisen edut. Myy- däkseni aurinkovoiteita voisin jul- kaista kuvia Guantánamo-vangeista auringon porottaessa pilvettömältä taivaalta. Jonain päivänä ilmestyy varmaankin toista tupakalla polttaa ihmisen näyttääkseen miten pitkään- kestävä tietty tupakkamerkki on. Jos haluaisin myydä metallisankyjä mikä olisikaan parempi keino vakuuttaa sänkyjen hyvä laatu kuin näyttää alaston henkilö hyppimässä, kirku- massa ja kärimässä sängyssä. Tietoi- suus siitä että kiduttajat käyttävät samaa menetelmää kuin mainostajat kiinnostaa erittäin vähän jos lainkaan suuria yrityksiä.

Chillessä laki ei katso tämänlaisen toiminnan olevan harhaanjohtavaa mainontaa. Tämä tarkoittaa siis ettei ketään vahingoiteta tai huiputeta mainoksella. Mainoksissa ei siis ole mitään todellisuudesta poikkeavaa, kidutusmenetelmät ja farkut ovat erittäin selvästi toisiinsa liittyviä. (Ja vaikka tässä nyt tapahtuisikin jonkinlaista harhaanjohtamista, isot yritykset ja isot rahat sekä isot voivot). Eli, minkäänlaista sanktiota ei ole eikä tule olemaan.

Parhaimmassa tapauksessa mai- nosmaailman eettinen lautakunta

(omien mainostoimistojensa kannus- tamana)voisi neljän seinän sisällä hyvin salaisesti kehoittaa niin sano- tun halveksuvan mainoksen muut- tamista jotta yritys kehittäisi mainos- menetelmää.

Mega-yritys Ripley joka on levi- täytynyt ympäri maailmaa kohensi ekonomista omaisuuttaan monissa maissa diktaattorien aikana. Börsi- ihmisten systeemin mukaisesti Ripley tuli "ostan nyt ja maksan myöhemmin" (kaksin, kolminkertai- sesti) –menetelmän ansiosta yhdeksi teko-paratiiseista missä köyhyys sekä omistamien sijoitusten viimei- seen rataan riippuvaisuuteen. Yhteis- kuntaa auttamisenhaluisena ja pie- nentääkseen törkeitä epäoikeu- denmukaisuuksia Ripley avasi pan- kin Chillessä, The Ripley Bank.

Valitettavasti, luottokorttien polt- tamisen ja julkisen lahjoittamisen idea ei ollut oikein onnistunut, koska lähes kaikki mahdolliset asiakkaat olivat velkaantuneita (ostan nyt, maksan loppu elämäni).

Niinpä, ainakin Ripley'n web- sivun (www.ripley.cl) pommitus vaatien julkista anteeksipyyntöä chilen kansalaisilta sekä koko maail- malla olisi hyvä idea. Ei ainoastaan pelastaaksemme latino-kumppa- nimme mutta myös pestäksimme oman eurooppalaisen maineemme.

On itsestäänselvää, kunnes meitä pystyy huiputtamaan, pääsemään eroon meistä, tekemään meidät tunteettomiksi, erottamaan meidät toisistamme ja tekemään meidät toistemme vihollisiksi.

On itsestään selvää, meidän hui- puttamiseksi, meistä eroon pääse- miseksi, meidän tunteettomiksi tekemiseksi, toisistamme erotta- miseksi ja meidän toistemme vihol- lisiksi tekemiseksi käytetään joka- ikinen mahdollinen menetelmä.

Meidän on oltava varuillamme

Työharjoittelulla halpatyövoimaa vastaan

Suomen Ay-liike on ollut kovin huolissaan kehitysmaiden työoloista ja siitä kuinka joissakin maissa palkat saattavat olla alle dollarin päivässä. Sillä rahalla ei kuulemma saa koh- tuullista toimeentuloa. Näin varmasti on, en epäile yhtään.

Suomalaiset yritykset ovat olleet ahkerasti viemässä tehtaita näihin halpatyövoiman maihin, siellä kun "kilpailukyky on oleellisesti parempi kuin Suomessa". Halpatyöläisten kilpailukyky ei ole ihan yhtä hyvässä mallissa, mutta siitähän kapitalistit viis veisavaat.

Ay-liike onneksi veisaa. Niinpä se jo 90 luvun lopulla taisteli työnant- ajien kovasti vastustaessa? sopi- muksen, jolla ammattiin opiskelevat pärjäsivät Suomessa työpaikoille harjoittelemaan työntekoa ja mikä parasta aivan ilmaiseksi! - Opiskeli- tojen ei tarvitse lainkaan maksaa tekemästään työstä!!! Tämä on opiskelijoille varmasti kuin lotto- voitto. Eivät he muuten työelämää koskaan näkisikään!

Asioilla on aina puolensa, niin tälläkin. Ammattiin opiskeleva saa työharjoittelupaikan, josta hänen ei tarvitse maksaa ja samalla pistetään työnantajat miettimään toisenkin

kerran, että kannattaako lähteä Asian köyhälistöä riistämään! Työnantajat ovatkin enenevässä määrin tarjonneet ammattiin opiskelevalle ja erilailla työllisyyskursseilla kärvisteleville näitä ilmaistöitä. Aina kun yksi harjoittelija tulee työmaalle, vapautuu toinen työläinen jollekin kurssille, josta pääsee työharjoitteluun ja vapauttaa puolestaan seuraavan jne. Kyllä kapitalistit kohta hermostuvat, kun heidän ei kannata Suomen työläisiä enää kiusata siirtämällä tehtaita halpatyövoiman maihin, joiden työläisiä voisivat riistää alle dollarin päiväpalkalla!!! Edessä saattavat olla kovat ajat. Ties vaikka joutuisimme ihan yleislakon avulla puolustamaan tätä Suomen ay- liikkeen neroikkainta, nuorikkainta ja solidaarisinta saavutusta kautta aikain! Onneksi voimme luottaa siihen että SAK seisoo saavutustensa takana ja on valmis tuimaan luokka- taistoon tässäkin asiassa. Perään- tynyt se ei ole koskaan, vaan on tiukan paikan tullen täyskäännöksen jälkeen marssintu eteenpäin entistä päättäväisemmin.

Toverit, kohottakaamme kolmin- kertainen eläköön huuto SAK:lle ja sen tinkimättömille johtajille!!!

Alas halpatyövoimaa käyttävät yritykset!!!

Eläköön työ, josta työläisten ei itse tarvitse maksaa!!!

Terveisin Puskajussi

Persaukiset alkoot vaivautuko

Helsingin viimeisin lahjoitus "hy- vätulioisille veronmaksajille" on kaupungin kustannuksella raken- nettava ja huollettava kanava Vuosaarissa. Sellaista suunnitellaan myös Töölönlahden edustalle. Kau- pungilla lienee liikaa rahaa! Tosin se ei näy vuokra-asuntotuotannossa. Niitä rakennetaan vähemmän kuin aikoihin - eikä niihin suunnitella kanavia. Persaukiset alkoot vaiva- utuko! Ienee kaupunginvaltuutettujen motto.

Pihat ovat postimerkkikokoja. Se ei olisi ongelma, jos metsiköitä löytyisi läheltä, mutta kun ei, niin ei! Päinvastoin: Viimeisiäkkin aukioita ja metsiköitä hävitetään rakennusten tieltä! Ei ihme, että suomalaiset rakentelevat mökkejä.

Lapin läänissä suunnitellaan kou- lujen lakkauttamisia - ja niitä päätök- siä ollaan viemässä läpi vaikka laskelmat osoittavat, että piden- tyvät koulumatkat tulevat jopa kolme kertaa kalliimmaksi kuin koulun pito!

Helsinki, Suomen veturi? Se kiin-

Energiasta

Lehdissä ja muissa medioissa on käsitelty energiapolitiikkaa mm. biopolttoaineen ja sähkön uuden itäkaapelin tiimoilta. Euroopan nykyinen energiapolitiikka ei mielest- äni suinkaan nojaa lisääntyvissä määrin Venäjältä tulevaan öljyyn, kaasun tai valmiiseen sähköön. Pitkään kaavailut putket Luoteis- Venäjältä Itämeren ja Pohjanlahden kautta - Suomi toivottavasti niihin liitettynä - Keski-Eurooppaan ja Norjaan mahdollistavat verkoston, johon kaasua voidaan toimittaa niin Siperiasta, Jäämereltä kuin Pohjan- mereltä. Suunta kulloisten olo- suhteiden ja tarpeiden mukaan. Hanan sulkemisesta varoittavat viestit ovat aiemminkin esimerkiksi Suomen osalta olleet yliampuvia. Maamme nykyinen verkosto ky- kenee toimittamaan talouksiin kaasua parin vuoden tarpeen. Toellisuus- käyttöjällä on kaikilla omat vara- energialähteet.

Huolta ei pitäisi aiheutua myös- kään ehdotetusta sähkökaapelista

Suomen paikka maailmassa?

Luin järkyttyneenä UM:n painat- taman "Suomen paikka maailmassa" vihkosien. Enpä olisi uskonut kuinka syvälle Suomen puolustusvoimat on jo ajettu ja valmistettu globaalin terrorin tukemiseen. Transatlant- tissa veljeyden hengessä tullaan maailman luonnonvarat jakamaan USA:n ja EU:n kesken. Jako-operaa- tioita tullaan nimittämään kriisin- hallinnoiksi ja rauhanturvaope- raatioiksi.

Ylikansalliset yritykset asettavat kehitysmaiden hallitsijoiksi nukke- hallituksia, joita kriisinhallintajoukot sitten tukevat.

Naamioiksi operaatioille järjes- tetään demokraattisilta vaikuttavia vaaleja. Kriisi täytyy tietysti ensin luoda osana operaatiota ja vasta- puolet aseistaa. Yhdysvallat yllä- pitää pariakymmentä terroristi- ryhmää maailmalla ja samanaikaisesti väittää taistelevansa niitä vastaan. Tätä samaa soppaa aiotaan nyt täydentää suomalaisilla sotilailta. Tanskalaiset aseilaivat kuljettavat saksalaisia aseita. Bosnian sodan aseita rahdattiin Buenos Airesista ja Santiago de Chilestä Budapestin

Venäjän ja Kotkan välillä. Onhan Pohjolan Voima jo toteuttamassa Estlink-yhteyttä Virossa Suomeen. Mitä enemmän on verkkoja sähkön saamiseksi sitä edullisempaa sen pitäisi olla loppukäyttäjille. Ongel- mia meille tavallisille kuluttajille aiheuttavat lähinnä markkinatalouden rahastustarpeet ja keinot, jotka tulivat tutuiksi mm. Fortumin optio- järjestelyissä.

Venäjän vanhat ydinvoimalaitok- set kuten muuallakin maailmassa ovat riskialttiita, mutta niitä voidaan parantaa ja käyttää vielä pitkään. Ydinvoiman käyttö ei ole kiinni rikastettavissa olevan uraanin määrästä. Sitä löytyy meiltäkin, eikä hait- toja tarvitse pelätä. Ydinvoima ei suinkaan ole ykköskohteena millään tuntehallani vapustaistelu- tai ns. terroristijärjestöillä. Insiööriin uskon, että fuusioenergia tullaan mahdollistamaan. Osataaahan se auringossakin.

Ari Kukkonen
Skattan ainoa kommunisti??

kautta Kroatian rajalle. Maksu- miehinä tietysti CIA ja MI-6. Ame- rikkalaiset taistelevat Kolumbian FARCIA vastaan, mutta saman- aikaisesti lähettävät samaiselle terroristiryhmälle aseita. Unkari- laiset koneet kuljettivat Bosnian ylijäämäseita Jordaniasta Kolum- biaan.

Ilmeisesti on sekä USA:lle että EU:n maille edullista terrorismia ja kansalaiset pidetään pimennossa psykologisella sodankäynnillä ja peiteoperaatioilla (Covert Action). Kummallista että Ulkoministeriö on noinkin innolla mukana. Bilderberg- ryhmä, Trilateral Comision, Rand Corporation ovat salaseuroja, joissa suomalaisten poliittisten päättäjien oma ajattelu nitistään. Toivoisi tulevaisuuden Suomelle muutakin asemaa kuin ikuinen puskurina toimiminen. USA:n tukiohjelma tuominen maaperällemme tai kansa- laisten manipuloiminen sota- ja rauhanturvamisoperaatioiden hy- väksymiseen voi olla kohtalokasta. Kansa, joka ei muista historiaansa on pakotettu elämään se uudestaan.

Totuuskomissio 2

millä pystytään rakentamaan toinen toistaan rumempia rakennuksia. Ei siihen joka poika pystyisiikään! Siihen on tarvittu ihan arkkitehtikilpa ja kunnalliset päättäjät ovat vielä päättäneet laittaa kaikki erityyppiset rakennukset toistensa viereen. Tällai- nen sekasotku ei synny vahingossa: Siinä tarvitaan syvää harkintaa, aivan jumalallista oivallusta ja muotojen ja kauneuden tajua! Pitää kiertää maailmaa ja tutkia onnistuneita arkkitehtonisia ratkaisuja kuten Korpinen!

Alueen rakentaminen täyteen toimitaloja ei elävöitä Helsingin keskustaa. Ei, vaikka kuinka sitä toivotaan ja mainostetaan. Eiväth niissä "asu" kuin työnsankarit. Alueen osittainenkin rakentaminen näiltä osin pilaa alueen tunnelman aivan yhtä varmasti kuin, jos joku saisi päämääränsä rakentaa pilven- piirtäjän keskelle Kaivopuistoa.

Hannu Alm

Tukea **Kansan äänelle**

Kirveskerho 55 4,00 e, Paavo Junttila 96,00 e, Kalevi Wahrman 10,00 e, Eira Kärki 30,00 e, Reijo Katajaranta 256,50 e, Hannu Kautto 60,00 e, Juha Kieksi 30,00 e, Heikki Männikkö 50,00 e, Eero Hakso 50,00 e, Esko Auervuolle 11,25 e, Juhani Tanski 25,00 e, Matti Järvinen 7,00 e, Timo Nieminen 30,00 e, Armeijaton Suomi 25,00 e.

OKO 554114-227966

EU:n Vastainen Kansanrintama keskusteli Suomen Työväenpuolueesta

EU:n Vastainen Kansanrintama piti vuosikokouksensa Helsingissä Hermannin kerholla 10.4.2006. Kokous arvioi EU:n vastaisten ja -kriittisten voimien kokoamisen mahdollisuuksia Suomessa. Se on välttämättömät muutoksen saamiseksi nykyiseen politiikkaan, joka lähtee pelkästään suurpääoman ja monikansallisten yritysten etujen turvaamisesta ja joka tapahtuu työtätekevien ja köyhimmän kansanosan kustannuksella. Siitä on osoituksena viime aikojen lähes päivittäiset uutiset irtisanomisista ja niihin liittyvistä YT-neuvotteluista. Jatkoa tälle samalle suuntaukselle nähtiin hallituksen tavoitteissa Suomen tulevan EU-puheenjohtajuuden osalta, jossa mm. pääministeri Vanhanen on korostanut palveludirektiivin läpiviemisen tärkeyttä. Suunnitelmat kunta- ja palvelurakennemuutostuksesta palvelevat viimekädessä samaa tavoitetta, suuren rahan ja rikkaimman yläluokan etuja. Tähän liittyy myös Suomen yhä läheisempi liittäminen Nato-kumppanuuteen ilmeisenä tavoitteena maamme liittäminen Nato-jäsenyyteen.

Tulevan toiminnan osalta kokous keskusteli mm. vajaan vuoden päästä pidettävään eduskuntavaaleihin osallistumisen muodoista. Yksi keskeisimpiä vaaleissa esitettävistä teemoja tulee liittymään työsuhteturvan parantamiseen, toinen keskeinen teema on julkisen talouden yksityistämisen tuomitseminen ja estäminen. Vaaleissa EUVKr pitää avoimena neljää eri vaihtoehtoa. Kansanrintaman jäsenet voivat osallistua vaaleihin joko SKP:n, KTP:n tai Vasemmistoliiton listoilla. Neljäs vaihtoehto on, että yritämme luoda entistä SKDL:oa muistuttavaa laajempaa liittoutumaa perustamalla uuden puolueen **Suomen Työväenpuolueen** nimellä.

Kokous hyväksyi kaksi kannanottoa kokouksen pääteemoista: **"Kunta- ja palvelurakennemuutistus, ketä se palvelee?"**, jossa mm. todetaan "Kunta-, palvelurakenne- ja verouudistukset sekä palveludirektiivi, sellaisina kuin ne julkisuudessa tunnetaan, merkitsevät palkkatyöläisten, lasten, eläkeläisten ja yleensä kaikkien vähävaraisten elintason oleellista heikentämistä. Kuntien rahanpuute on korjattava, mutta sen maksajina on oltava ne, joilla on jatkuvasti kasvavia tuloja ja rahaa ylen määrin.

Toinen kannanotto: **"Nato-jäsenyys, katastrofi maallemme"** toteaa mm. "YK on olemassa sitä varten, että konfliktien sattuessa sen tulisi voida toimia niiden sammuttamiseksi sekä pyrkiä vaikuttamaan kriisin syihin parantamalla kriisialueitten väestön taloudellisia ja sosiaalisia olosuhteita. Nopean toiminnan kriisinhallintajoukot ovat pelkkiä ensi-iskuun tarkoitettuja hyökkäys- ja valloitusjoukkoja, joista vohottamalla murennetaan vain YK:n arvovaltaa ja sen kestäväälle perustalle pohjautuvan työn mahdollisuuksia. Paras turvatakuu on, että Suomi ei osallistu maapallon raaka-ainelähteiden valloitusotiin!

Kokous valitsi kansanrintaman puheenjohtajaksi edelleenkin Heikki Männikön Helsingistä. Kansanrintaman hallituksen varsinaisiksi jäseniksi valittiin: Esko Auervuolle (Helsinki), Paavo Heikkinen (Helsinki), Esa Hermonen (Helsinki), Reijo Katajaranta (Helsinki), Juha Kieksi (Loimaa), Esko Koivisto (Vantaa), Eira Kärki (Vantaa), Matti Laitinen (Helsinki), Tarja Männikkö (Helsinki), Timo Nieminen (Karkkila), Janne Rahikainen (Helsinki), Ville Rahikainen (Helsinki), Pekka Tiainen (Helsinki) ja Kalevi Wahrman (Porvoo).

Hallituksen varajäseniksi valittiin: Hannu Alm (Helsinki), Pauli Kettunen (Helsinki), Matti Orava (Helsinki), Wäinö Pietikäinen (Helsinki), Martti Salomaa (Helsinki), Antti Siika-aho (Haapajärvi) ja Juhani Tanski (Kuopio).

Kansanrintama päätti toimintasuunnitelmassaan jatkaa eri puolella maata pidettäviä katutalaisuuksia, joita pidetään vuoden 2006 aikana vähintään kuusi.

SFT toimii

Vappuaamuna 1.5. kokoonnumme klo 9.00 Helsingin Eläintarhassa sijaiselle Luokkasodan Punaisten kansalliseen muistomerkille, jossa laskemme kukat. Puhuu Timo Kangasmaa.

Muisokmerkiltä lähemme suoraan Rauhanpatsaalle, josta Helsingin Työväen Vappumarssiuhdistyksen vappumarssi lähtee Kiasmalle klo 11.00. Kiasman Vappujuhlan jälkeen Kansan äänen vappujuhla Hermannin kerholla klo 13.30.

Kokoonnumme tiistaina 9.5.2006 Myllypuron ostarilla klo 17.30. Sieltä jatkamme Kivikossa olevalle Neuvostosotilaiden muistomerkille, jossa laskemme kukkalaitteen. Järjestöliput mukaan.

Kansan äänen Vappujuhla

Heti Vappumarssin ja Kiasman juhlan jälkeen Vapunpäivänä alkaen noin klo 13.30

Hermannin kerholla, Hämeentie 67

Avaus: Timo Kangasmaa (SFT)

Vappupuhe: Heikki Männikkö

Ohjelmassa Konnakööri, Bertta Laine, ym.

Buffetista löytyy nakkeja ja perunasalaattia, kahvia ja voileipiä, Järjestää Kansan äänen julkaisijajärjestöt

VALTERILLE

Kirpputori Kansan äänen tukemiseksi pidetään la-su 6 - 7.5.2006 Valterilla, Aleksis Kivenkatu 17. Pöydän numero on 739. Tarvitsemme lisää uutta, mielenkiintoista tavaraa, koska uusi tavara menee paremmin kaupaksi kuin entinen moneen kertaan myynissä ollut.

Tavaran tulee olla puhdasta ja ehjää. Sinulla on aivan varmasti jotain tavaraa, josta voit luopua: talouden pienkoneita, astioita, radioita, kameroita tms., se menee hyvin kaupaksi. Mutta myös kaikki muu kunnossa oleva tavara vastaanotetaan. Varmasti sinulta tai tutuilta löytyy käyttökelpoista tavaraa, jota ette enää tarvitse. Lahjoita se kirpputorillemme ja näin saamme rahaa Kansan äänen julkaisemiseen ja muuhun toimintaan. Tavarahan voi toimittaa etukäteen soittamalla joko Tarja Männikkö p. 701 2628 tai Esko Auervuolle p. 040-707 3576 tai tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta, olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin auttaneet meitä toiminnassamme.

Kansan ääni

**Helsingin
Lähiradiossa**

100,3 MHz

Keskiviikkona

- 03.05.2006

- 31.05.2006

- 28.06.2006

- 23.08.2006

klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

Kokouksia

Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston johtokunnan kokous pidetään tiistaina 2.5.2006 klo 18.00 Männiköllä, os. Vellamonkatu 6 A 1. Käsitellään vuosikokouksen valmisteluasiat, voitonpäivän viettoa ja muuta alkukesän toimintaa. Tervetuloa

Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston vuosikokous pidetään maanantaina 15.5.2006 klo 18.00 Hermannin Kerholla os. Hämeentie 67. Esillä sääntöjen määräämät vuosikokousasiat sekä kesän ja syksyn toimintaan liittyviä asioita. Ajankohtaisesta maailmanpoliittisesta tilanteesta puheenpuoron käyttää Janne Rahikainen. Tervetuloa kaikki jäsenet ja ystävät.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään torstaina 4.5.klo 18.00 Hermannin kerholla. Tervetuloa johtokunnan jäsenet ja ystävät. Käsitellään mm. Voiton päivän viettoa, keskustelua Suomen Työväenpuolueesta sekä kevään ja syksyn tiedotuskampanjoita.

Ei hyökkäystä Iraniin - tapahtuma

Lauantaina 6.5. klo 16.00 Elielin aukiolla Helsingissä
Järjestää sodanvastainen verkosto

JULKAISIJA:

EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/pmm
Muut 1€/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPAikka:

Kangasalan Lehtipaino

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/

Juche-aatteen opintoyhdistys -
The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominfo.pp.fi

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kommunistisen nuorisoliiton liittokokous koolla

Kommunistinen Nuorisoliitto Liittokokouksessaan

Kommunistisen Nuorisoliiton (KomNL) liittokokous kokoontui 25.-26.3.06 Jyväskylässä. Sen alkuun järjestettiin seminaari köyhyydestä ja syrjäytymisestä, jossa alustivat erikoistutkija Seppo Ruotsalainen ja SEL:n aluetoimiston hoitaja Päivi Uljas.

Perusturvaa tulee puolustaa

Alustuksessaan Uljas puolusti sosiaali- ja perusturvajärjestelmäämme. "Neuvostoliiton hajomisen yhteydessä oikeisto yritti romuttaa perusturvaverkostoaamme, mutta silloin ei löytynyt sitä väkeä, jolle tästä olisi ollut etua. Suomessa valtaosa kansasta edelleenkin rakentaa elämänsä eläke-, työttömyys- ja lapsilisä-turvaverkon sekä julkisen terveydenhuollon varaan, eikä tästä haluta luopua. Ne, jotka sanovat, että perusturvajärjestelmämme on romutettu ovat väärässä. Siihen on kyllä kyetty ampumaan "isoja aukkoja", mutta perusteiltaan se toimii edelleenkin ja sitä tulee voimakkaasti puolustaa".

Ay- liike sinisilmäinen

Ruotsalainen puhui mm. irtisanomisista. "Globaalitalouden tausta-

talla on kansainvälinen finanssiharvinaisuus. johon liittyy kasvava kuvitteellisen keinoittelutalouden alue. Se ei sijoita tuotantoon vaan keinoitteluun. Tämä on synnyn koonnaisen tuotannonalojen häviämiseen. YT- neuvottelujen virta on loputon, eivätkä UPM:nkään irtisanomiset ole yllätys. Ay-liikkeen johdon arvio tilanteesta on sinisilmäinen, kun laajamittaiset irtisanomiset ovat jatkuneet yhtäjaksoisesti vuodesta 2003. Syksyllä 12.12.03 toimintapäivien yhteydessä Ay- johto ennakoii työnantajien asenteen muuttumista ja irtisanomisten tyrehtymistä. Käytäntö kuitenkin on osoittanut, että kyse ei ole asenteesta vaan talouden sisäisistä lainalaisuuksista".

Toikkanen puheenjohtajaksi

Varsinainen liittokokous valitsi KomNL:n puheenjohtajaksi **Petri Toikkasen** Jyväskylältä. Hän seuraa tehtävässä kolme vuotta nuorisoliittoa johtanutta **Mikko Kivipuroa**. Pääsihteerinä jatkaa **Helena Vuorio** Savonlinnasta. Lisääntyneen toiminnan vuoksi nuorisoliitolle hyväksyttiin uudet säännöt, jotka mahdollistavat piirijärjestöjen luomisen ja pidentävät liittokokouksia kahden

vuoteen. Nuorisoliittoa johtamaan valittiin uusi yhdeksänjäseninen liittoneuvosto.

EU hajotettava

Kokous hyväksyi julkilausuman "irti porvareista - irti EU:sta". Siinä todetaan, että Lissabonin strategian tavoitteena on tehdä EU:sta maailman kilpailukykyisin ja dynaamisien tietoyhteiskunta vuoteen 2010 mennessä. Tässä keinot ovat samoja, joita Suomessa on maisteltu: tehostaminen, yksityistäminen ja kilpailu. Hyväuskoisten hämäämiseksi tarjotaan "kestävää kehitystä ja sosiaalista kumppanuutta". KomNL katsoo, että EU on imperialistinen järjestelmä, jonka perimmäisenä tarkoituksena on ajaa eurooppalaisen pääoman etuja maailmalla, "työvoimaperusteisella maahanmuutolla, pääoman liikkeitä vapauttamalla ja työehtoja huonontamalla, ilmastomuutoksesta välittämättä". Nuorisoliitto vaatii EU:n hajottamista ja poliittikkaa, jossa työläiset eivät ole pääoman heittopusseina.

KomNL linkki yhtenäisyyteen

Kommunistien Liiton tervehdyksen kokoukselle esitti **Heikki Männikkö**. Hän painotti suurpääoman vastaisen laajan kansanrintaman kehittämistä ja samalla kommunistien liikkeen eheyttämistä marxilais-leniniläisellä perustalla. "Demokraattisen rintaman tehtävä on puolustaa palkansaajaväestöä ja irrottaa Suomi EU:n talouspolitiikasta. Tällaisen rintaman moottorina kykenee toimimaan vain vahva marxilais-leniniläinen kommunistinen puolue. Tällä hetkellä Kommunistinen nuorisoliitto on ratkaiseva lenkki tiellä kommunistien yhtenäisyyteen".

HM/Kä

Ahtisaari enemmän huolissaan UPM:n johdosta kuin työntekijöistä

Kun Suomen historian yhdestä laajimmista ja röyhkeimmistä irtisanomisista ja paperitehtaan lopettamisesta Voikkaalla ilmoitettiin maaliskuussa, lähes kaikki tässä maassa olivat tyrmistyneitä työntekijöiden kohtelusta. Puhuttiin yritysten yhteiskunta- ja eettisestä vastuusta. Erkki Tuomioja, joka omisti suuren salkkullisen UPM:n osakkeita, paheksui yhtiön toimia niin, että myi kaikki osakkeensa – tosin sen jälkeen, kun ne olivat irtisanomisuutien jälkeen kokeneet melkoisen arvonnousun. Samalla Tuomioja paheksui sitä, kuinka entinen demari Martti Ahtisaari voi tämän tapahtuman jälkeen jatkaa UPM:n hallituksessa.

Mitäpä teki Ahtisaari tässä tilanteessa? Ei hän aio yhtiön hallituksesta mihinkään lähteä varsinkin kun siitä saa melkoiset rahat, vuosipalkkio 85.000 euroa. Ahtisaaresta valuu kaikki kritiikki ja arvostelu kuin vesi sorsan selästä. Liekö tähän synnyn, ettei Ahtisaarella taida olla selkärangkaa sentin vertaa. Hän totei tässä tilanteessa, että "nyt UPM:n johto tarvitsee kaiken tuen!" – eivät siis ulosloputkiut tuetaan työläiset! Ja että, "ajatellaan tulevaisuutta. Jos tällaisia päätöksiä ei tehdä, ne tulevat myöhemmin olemaan paljon hankalampia".

Siinä meillä on Suomen nykytilan moraalinen tai paremminkin moraalityttömyys pähkinäkuoressa. Voi vain kuvitella, kuinka Ahtisaari on nukkumaan mennessään ristinut kätensä ja "kiittänyt herraa", kun tämä on suuressa armoissaan ja viisaudessaan jälleen kasvattanut hänen osakesalkkuaan UPM:ssä yli 100.000:lla eurolla.

Entinen demari tänäkin

Ministeri, entinen demari ja kaiken muun ohella entinen suurlähettiläs ja Elinkeinoelämän valtuuskunnan entinen toimitusjohtaja Jaakko Iloniemi on saanut Louise ja Göran Ernroothin säätiöltä 50.000 euron palkinnon "elämäntyöstään Suomen hyväksi".

Tietysti on ymmärrettävää, että suurpääoma palkitsee ainakin pienillä summilla juoksupoikia, mutta mitä ihmeen tekemistä tällä on Suomen hyväksi tehtävällä työllä. Ei Iloniemen elämäntyössä ole yhtään mitään, joka olisi koitunut Suomen kansan hyväksi, päivävastoin. Toimissaan Washingtonissa suurlähettiläänä, hän omaksui kaikki USA:n politiikan toimintatavat ja tavoitteet. Yksi hänen keskeisiä tavoitteitaan on Suomen liittäminen Natoon. Hän kannattaa Suomen EU-jäsenyyttä ja -politiikkaa kaikin mahdollisin keinoin. Iloniemi on myös suomalaisen eliitin ja suurpääoman asialla aina kun mahdollista. Hän kannattaa äärimmilleen vietyä uusliberalistista politiikkaa ja hyppäsi ehkä siksi demareista Nuorsuomalaisiin, mikä lienee Suomen oikeistolaisiin "lailliseksi katsottava" puolue. Iloniemi oli Eduskunnan palkkiojärjestelmän puheenjohtaja, joka muutama vuosi sitten järjesti kansanedustajille muhkean palkannousun. (Muut ryhmän jäsenet olivat oikeustieteen tohtori Pirkko K. Koskinen ja varatuomari Pekka Alanen). Koska edustajien palkkojen nousu olisi tullut olla kuitenkin edes jossain järjestyksessä työläisten yleiseen palkkojen kehitykseen, koko termi palkoista päätettiin muuttaa kansanedustajien palkkioiksi, joita eduskunta voi nostella mielensä ja tarpeidensa mukaan.

Jaakko Iloniimestä on aina saanut kuvan viimeisen päälle pyrkivästä. Jo Kekkonen aikoina hän omaksui klanin ulkomuotonsa, joka on lähellä Urkkiä. Tässä vaiheessa hän siis nukeksi Kekkonen. Ja kun Kekkonesta päästiin, hän on ollut yksiselitteisesti suuren rahan etujen ajajana. Eipä siis ihme, että suuri raha häntä palkitsee. Suomen työvätekevän kansan kannalta hän on yksi vastenmielisimpiä tyyppejä.

Eduskunnalle oma ulkopoliittinen instituutti

Eduskunta päätti maaliskuun vaihteessa perustaa alaisuuteensa uuden ulkopoliittisen instituutin, johon myös liitettäisiin nykyinen Ulkopoliittinen tutkimuskeskus. Kun tällä säätöillä oli aikaisemmin käytössään 1,5 miljoonaa euroa, olisi uudella Eduskunnan alaisella instituutilla varoja kaksinkertainen määrä.

Hankkeen takana ovat Eduskunnan puhemies Paavo Lipponen ja Eduskunnan pääsihteerit Seppo Tiitinen ja se liittyy Eduskunnan satavuotisjuhla-aiheisiin. Saatiinhan Suomeen yleinen ja yhtäläinen äänioikeus sata vuotta sitten. Uusi instituutti on tarkoitus perustaa eduskunnan satavuotisistunnossa 1.6. ja laitos aloittaisi toimintansa ensi vuoden alussa.

Helsingin Yliopiston kansleri Kari Raivio arvosteli voimakkaasti instituutin perustamista. Hän näki suuria vaaroja siitä, että instituutti alkaisi palvella enemmänkin vallanpitäjien poliittisia päämääriä kuin tieteellisiä päämääriä. Raivion kritiikki upposi eduskuntaan sen verran, että tieteelliset ansiot saivat enemmän painoarvoa uuden instituutin hallinnossa.

Mutta, peruskysymykseksi jää, halutaanko myös Suomessa mennä tähän bushilaiseen ja USA-peräiseen todellisuuden tiedostamiseen, jossa objektiivinen todellisuus ei enää paina mitään, vaan todellisuus halutaan saada näyttämään tällaisten instituutien tutkimustuloksilla ja tiedotusvälineillä käyttämällä sellaiselta kuin vallanpitäjät haluavat.

Vapusta mielenosoitus työn puolesta

USA:n voimistuvan imperialistisen politiikan vuoksi maailmanrauha on nyt uhatumpi kuin aikoihin. Samaten eriarvoisuus sekä sosiaalinen turvattuunutta ja taloudellista hätää lisäävä EU- suuntautunut, kova talouspolitiikka koskettaa jollain tavalla lähes jokaista suomalaista. Pääomapiirien ja korkeimman sotilasjohdon yhä äänekkäämmät vaatimukset Suomen Nato-jäsenyydestä ja pyrkimys kriisinhallintalain avulla kytkeä Suomi pääomapiirien sotilaallisiin seikkailuihin herättävät laajoissa kansalaispiireissä suurta huolta. Näiden asioiden vuoksi vappumielenosoituksilla tulee tänäkin vuonna olemaan entistäkin suurempi merkitys. Helsingin työväen Vappumarssiyhdistys ry. kehottaa kaikkia osallistumaan työväen perinteisiin vapputapahtumiin omilla paikkakunnillaan.

Olemme nyt "Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry."

Helsingin Työväen vappumarssitoimikunta järjesti perinteisen vappumielenosoituksen vuodesta 1995 lähtien. Kaikki eivät kuitenkaan pitäneet ja vappumarssitoimikunnan työtä yritettiin useasti "kampittaa" (katso: Työkansan Sanomat 3/06 ja Kansan ääni 1/06, "Vappumarssi järjestetään myös vuonna 2006"). Nämä "kampitusyritykset" johtivat alkutalvesta 2006 perinteisen vappumielenosoituksen vastustajien yritykseen rekisteröidä Helsingin Työväen vappumarssitoimikunnan nimi tarkoituksenaan saada järjestö haltuunsa. Tämä yritys ei heiltä onnistunut. Tämän jälkeen vappumarssitoimikunta katsoi tarkoituksenmukaiseksi rekisteröityä. Yhdistyksemme nimi on nyt "Helsingin työväen vappumarssiyhdistys ry."

"Perinteinen työväen vappumarssi"
Helsingin Vappumarssiyhdistys järjestää perinteisen työväen vappumarssin myös tänä vappuna. Puhumme

perinteisestä vappumarssista siksi, että markkinavoimat ja hallituspiirit pyrkivät kaupallistamaan vapuvieton pelkäämään markkinahumuksi ja karnevaaliksi yhtenä tarkoituksenaan ehkäistä nykyisen työväenvastaisen politiikan arvostelua. Perinteinen vappumarssi on mielenosoitus pääomapiirejä ja nykyistä hallituspolitiikkaa vastaan. Suomelle EU-jäsenyys on ollut tuhoisa. Siksi me vaadimme toteutettavaksi seuraavia asioita: (1) Terveydenhuollon yksityistäminen lopetettava - julkiset palvelut säilytettävä yhteiskunnalla. (2) Työsuhdeturvaa parannettava - Työpaikkojen ulosliputus estettävä. (3) Suomi irti sotilasliitosta - maamme puolueettomuus turvattava. (4) Eläkeläiset irti köyhyyshuolusta - Eläkkeet sidottava palkkaindeksiin. (5) Ympäristökatastrofi estettävä - Suomi edelläkävijäksi.

Vappumarssi Hakaniemestä Kiasmalle

Vappumarssia varten kokoontumme vappuamuna klo 10.00 Hakaniemen rantaan Rauhan patsaalle. Siellä kohotamme ylös näkyvät tunnukset: "Kaikkien maiden proletaarit liittykää yhteen" sekä "Sotaa vastaan". Ryhmittäytykääme niiden taakse. Rauhan patsaalta marssi lähtee klo 11.00 reittiä Hakaniemenranta - Siltasaarenkatu - Pitkäsilta - Unioninkatu - Pohjoinen Esplanadi ja Mannerheimintie päättyen Kiasmalle, Mannerheimin aukiolle, jossa pidetään perinteinen Työväen vappujuhla.

Vappujuhla Kiasmalla alkaa noin klo 11.45. Siellä puhuvat mm. työläinen **Seppo Harjunpää**, valt. tr. **Pekka Tiainen** sekä puheenjohtaja **Hannu Harju**. Muusta ohjelmasta vastaavat mm. trubaduuri **Lassi Mettälä** ja **Eki Suomaa**.

Tervetuloa kaikki mukaan!